

அக்ஷோபர் புரட்சியின்
பரடங்கள்

நா. சண்முகதாசன்

அக்டோபர் புரட்சியின் பாடங்கள்

(மகத்தான அக்டோபர் புரட்சியின் 47-வது ஆண்டு முடிவு விழா
ஞாபகார்த்தமாக 7-11-64-ல் ஆற்றப்பட்ட சொற்பொழிவு.)

எ துவித சந்தேகமுமின்றி இந்த நூற்றாண்டில் நடைபெற்ற மிகவும் தீர்க்கமான தனிச் சம்பவமான மகத்தான அக்டோபர் புரட்சியின் 47-வது ஆண்டு முடிவு விழாவை நாம் இன்று கொண்டாடுகின்றோம். மனித இனத்தின் வாழ்வை மிகவும் ஆழமாகப் பாதித்த சம்பவம் அது. அத்தினத்தில், ரஷ்ய தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும், மகத்தான மேதை லெனினைத் தலைவராகக் கொண்ட போல்ஷிவிக் கட்சியின் தலைமையில், நிலப்பிரபுக்களினதும் முதலாளிகளினதும் ஆட்சியைத் தோற்கடித்து, உலக சரித்திரத்தில் முதன் முறையாகத் தொழிலாளர்கள் விவசாயிகளின் அரசாங்கம் ஒன்றை ஸ்தாபித்தனர். இதற்கு முன்னர் முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டது உண்மையாயினும் அவை தோல்வி கண்டன. இவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கது, 1871-ம் ஆண்டு பாரிஸ் கம்யூனாகும். வெற்றிகண்ட முதல் முயற்சி அக்டோபர் புரட்சியாகும்.

அக்டோபர் புரட்சி வெற்றியின் முக்கியத்துவம் என்ன? தத்துவத்தை நடைமுறையாக மாற்றியதில் தான் அதன் முக்கியத்துவம் தங்கி இருக்கின்றது. 1917 அக்டோபருக்குப் பின், சோஷலிசம், சிறந்த சிந்தனையாளர் எழுதிய புத்தகங்களுக்கு மட்டும் உரித்தான செயல்படுத்த முடியாத கனவு என்ற நிலை இல்லாதொழிந்தது. அது நடைமுறை உண்மையாக்கப்பட்டது. உயிருள்ள உடலாகியது. பல்லாண்டுக் காலமாகத் தத்துவ ஞானிகள் கண்ட கனவை நனவாக்கியதன்மூலம், லெனினும் போல்ஷிவிக்குகளும், நிலப்பிரபுக்களும், முதலாளிகளும் இன்றி சமுதாயத் தைப்பாபாலிக்க முடியும் என்பதையும், சாதாரண தொழிலாளர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் எங்ஙனம் அரசாங்கம் நடாத்து

வது என்பது தெரியும் என்பதையும் நிரூபித்தனர். இதனால்தான் உலகம் முழுமையிலுமுள்ள சுரண்டப்படும் மக்களுக்குப் புதிய நம்பிக்கையும் உற்சாகமும் அளித்து, தமது விடுதலைக்காகக் கூடுதலான நடவடிக்கைகள் எடுக்கத் தூண்டும் கலங்கரை விளக்கமாக அக்டோபர் புரட்சி விளங்குகின்றது.

இதே உண்மை சர்வதேசிய முதலின் கூட்டுச் சக்திகளின் கோபத்துக்கு இளம் சோவியத் நாட்டை இலக்காக்குவதற்குக் காரணமாக அமைந்தது. இப்பரிசோதனையை வெற்றிகாணவிட்டால் மற்ற நாடுகளிலுள்ள தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் ரஷ்யாவிலுள்ள தமது தோழர்களைப் பின்பற்றுவார்கள் என்பதை அவர்கள் சரியாகப் புரிந்துகொண்டார்கள். இக்காரணத்தினால் இளம் சோவியத் நாட்டை நசுக்குவதற்குச் சர்வதேசிய பிற்போக்கு மிகப் பெரும் தலையீட்டு முயற்சியில் ஒன்று சேர்ந்தது. புதிய ஆட்சிக்கு ரஷ்யத் தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் அளித்த ஆதரவின் காரணத்தினாலும், சோவியத் குடியரசுக்கெதிரான தலையீட்டை முறியடிக்க வீரமிகு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்ட சர்வதேசிய பாட்டாளி வர்க்கம் புதிய சோவியத் ஆட்சிக்கு அளித்த ஆதரவின் காரணத்தினாலும் சர்வதேசிய பிற்போக்கின் முயற்சி தோல்வி கண்டது.

போல்ஷிவிக் பரிசோதனை தோல்வி காணும் எனவும், நிலப் பிரபுக்களும், முதலாளிகளும் இன்றி சமுதாயத்தை நடத்தமுடியாது எனவும் உறுதியாகத் தூரதிருஷ்டி தெரிவித்த முதலாளித்துவ வக்கீல்களும், பொருளாதார நிபுணர்களும் இருந்தனர். ஆனால் இக்கனவான்களுக்கு ஏமாற்றமே காத்திருந்தது. அடுத்த தடுத்த ஐந்து-வருடத் திட்டங்களின் வெற்றியுடன் சோவியத் நாடு பலம் பொருந்திய உலகரசாக வளர்ந்தது மட்டுமல்லாமல், இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின் பொழுது உலகம் என்றுமே கண்டிராத மிகவும் பலம்வாய்ந்த ஹிட்லர் பாசிஸத்தின் இராணுவ யந்திரத்தின் சவாலை எதிர்க்கவும், உலகத்திலுள்ள மற்றைய பாசிஸ எதிர்ப்புச் சக்திகளுடன் இணைந்து அதனைத் தோற்கடிக்கவும், அதற்கு முடியுமாயிருந்தது. ரஷ்ய தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும், லெனின் தலைமையிலும் பின்னர் ஸ்டாலின் தலைமையிலும் திகழ்ந்த சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைமையில் தொழிலாளரும் விவசாயிகளும் ஒருநாட்டை ஆட்சிசெய்யமுடியும் என்பதை முழு உலகத்துக்கும் நிரூபித்தது மட்டுமல்லாமல், நிலப் பிரபுக்களிலும் முதலாளிகளிலும் பார்க்கச் சிறப்பாகச் செய்யமுடியும், என்பதையும் முதலாளித்துவ சுரண்டலுக்கே உரித்தான இன்னல் இன்றி ஆள முடியும் என்பதையும் நிரூபித்தனர்.

போல்ஷிவிக் குகை அக்டோபர் புரட்சியை வெற்றி நோக்கித் தலைமைதாங்க முடிந்த சூழ்நிலைகளை நாம் சற்று ஆராய்ந்து பார்ப்போம். இந்த அம்சங்களை “அக்டோபருக்கான பாதை” என்ற நூலுக்கான தமது முகவுரையில் ஸ்டாலின் மிகச் சிறப்பாக ஆராய்ந்துள்ளார். நான் அவற்றை இங்கு சுருக்கித் தருகின்றேன்.

அக்டோபர் புரட்சியின் வெற்றிக்குச் சாதகமான வெளிப்புற அம்சங்களும் உற்புற அம்சங்களும் இருந்தன. வெளிப்புற அம்சங்களை முதலில் நாம் ஆராய்வோம். இரண்டு பிரதான ஏகாதிபத்திய குழுக்களான ஆங்கில-பிரெஞ்சு, அவுஸ்திரிய-ஜேர்மன் குழுக்களிடையே கஷ்டமான போராட்டம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த வேளையில், இந்த இரண்டு குழுக்களும் மரணப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு அக்டோபர் புரட்சிக்கெதிராகப் பாரதூரமாகக் கவனிக்க நேரமோ வசதியோ இல்லாத வேளையில், சோவியத் எதிர்க்கு எதிராக ஒன்றுபடமுடியாத வேளையில், அக்டோபர் புரட்சி தொடங்கியது முதல் சூழ்நிலையாகும். அக்டோபர் புரட்சியின் வெற்றிக்கான மிகவும் முக்கிய அம்சம் இது. ஏகாதிபத்தியவாதிகளிடையே இருந்த முரண்பாடுகளை, இரு ஏகாதிபத்தியக் குழுக்களிடையே நடைபெற்ற பயங்கரப் போராட்டத்தைப் போல்ஷிவிக்குகள், தம்மைப் பலப்படுத்திக் கொள்ளவும், தமது சக்திகளைத் திரட்டிக் கொள்ளவும், எதிரிதயாரில்லாத வேளையில் தாக்கவும் தமது நலனுக்குப் பாவித்துக் கொள்ளவும் இது உதவியது.

அக்டோபர் புரட்சி ஏகாதிபத்திய யுத்தத்தின்பொழுது போர் வீரர்களும் உழைக்கும் மக்களும் யுத்தத்தினால் நலிந்து யுத்தக் களைப்பு மேவி சமாதானத்திற்குத் துடித்துக்கொண்டிருந்த வேளையில் தொடங்கியது தான் இரண்டாவது முக்கிய அம்சமாகும். இதன் விளைவாக யுத்தத்திலிருந்து தப்புவதற்கு ஒரே வழி பாட்டாளி வர்க்க புரட்சியே என்பதை வலியுறுத்துவது போல்ஷிவிக்குகளுக்கு இதே அளவிற்கு இலகுவாக இருந்தது. பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி முதலாளித்துவ சுரண்டலிலிருந்து மீட்சியாக மட்டுமல்லாது வெறுப்புக்குரிய யுத்தத்துக்கு முடிவாகவும் அமைந்தபடியால் இது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அம்சமாகும். அது பலம் பொருந்திய சமாதான ஆயுதத்தைப் போல்ஷிவிக்குகளின் கைகளில் அளித்து, சோவியத் புரட்சியை யுத்தத்துக்கு முடிவுகட்டுவதுடன் இணைக்க உதவியது. அக்டோபர் புரட்சிக்கு மேற்கே தொழிலாளர்களிடையேயும், கிழக்கே சுரண்டப்பட்ட மக்களிடையேயும் பெருமளவுக்கு அனுதாபத்தை உருவாக்குவதற்கு இது உதவியது.

பலம் வாய்ந்த தொழிலாள வர்க்க இயக்கம் ஐரோப்பாவில் இருந்ததும், தொழிலாளர்கள் விவசாயிகளை நம்பமுடியாதளவிற்குக் களைக்கச் செய்து நீடித்த ஏகாதிபத்திய யுத்தத்தினால் மேற்கிலும் கிழக்கிலும் முதிர்ச்சியடைந்த புரட்சிகர நெருக்கடியும் மூன்றாவது அம்சமாகும். உலக ஏகாதிபத்தியம் இளம் சோவியத் குடியரசை நசுக்குவதற்குத் தலையீட்டு யுத்தங்களின் போது முயன்ற பொழுது ரஷ்யாவுக்கு வெளியே நம்பகமான நண்பர்களைப் புரட்சிக்கு அளித்தபடியால் இந்த அம்சமும் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். ஏகாதிபத்திய உலகின் எதிர்ப்புக்கு முன்னிலையில் சோவியத் நாடு ஆரம்ப நாட்களில் தலைதாக்குவதற்கு சர்வதேசிய பாட்டாளி வர்க்கத்திடமிருந்து அதற்குக் கிடைத்த ஆதரவு, முன்னர் குறிப்பிட்டபடி, பிரதான அம்சங்களில் ஒன்று என்பதில் சந்தேகமில்லை.

அக்டோபர் புரட்சிக்குச் சாதகமான இந்த வெளிப்புற அம்சங்களுடன் அக்டோபர் புரட்சியின் வெற்றியைச் சாதனையிலாக்கிய பல உட்புற அம்சங்களும் இருந்தன- பிரதானமானவை பின் வருமாறு:-

முதலாவது: ரஷ்ய தொழிலாள வர்க்கத்தின் கூடுதலான பெரும்பான்மையின் உற்சாகமான ஆதரவு. எந்த நாட்டிலும் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி வெற்றி காண்பதற்கு அத்தியாவசியமான நிலைமையாக நாம் இதைக் குறித்துக் கொள்வோம்.

இரண்டாவது: ஏழை விவசாயிகளினதும், பெரும்பாலும் விவசாய வர்க்கத்திடமிருந்து வந்த, சமாதானத்துக்கும் நிலத்துக்குமாகத் தவித்துக்கொண்டிருந்த போர் வீரர்களில் பெரும்பான்மையினரதும் உறுதியான ஆதரவு. இந்த தொழிலாளர், விவசாயக் கூட்டின் ஆதரவின்றி அக்டோபர் புரட்சி வெற்றியீட்டியிருக்க முடியாது. விவசாயிகளை எழுப்புவதற்குத் தவறிய 1905-ம் வருடப் புரட்சியின் தோல்வியிலிருந்து லெனின் கற்றுக் கொண்ட பாடம் இதுவாகும்.

மூன்றாவது: அதிசிறந்த மேதையான லெனினைத் தலைவராகக் கொண்ட அனுபவமும் சோதனைகளும் கண்ட போல்ஷிவிக் கட்சியின் தலைமை. புரட்சிக்குத் தலைமைதாங்கும் ஆயுதமாகவே லெனின் உருவாக்கிய புதிய ரகக் கட்சி அது. அனுபவம், கட்டுப்பாடு காரணமாகவும், உழைக்கும் மக்களுடன் அது கொண்ட பரந்த தொடர்பு காரணமாகவும் அக்கட்சி பலம் பொருந்தியதாகவிருந்தது.

நான்காவது: புரட்சி சக்திகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் பொழுது புரட்சியின் எதிரிகளின் பலவீனம். ரஷ்யாவில் முதலாளித்துவ-ஜனநாயகப் புரட்சி பிந்திய காரணத்தினால் வளர்ச்சி தடைப்பட்ட ரஷ்ய முதலாளி வர்க்கம், விவசாயக் கிளர்ச்சிகளினால் பூரணமாகப் பலம் குன்றித் திகழ்ந்த நிலப் பிரபுத்துவ வர்க்கம் முதலிய ஒப்பீட்டில் இலகுவில் தோற்கடிக்கக் கூடிய எதிரிகளையே அக்டோபர் புரட்சி எதிர் நோக்கியது. அத்துடன் பிற போக்கு சக்திகளுடன் சமரசத்தை முன்வைத்த மென்ஷிவிக்குகள், சோஷலிசப் புரட்சிவாதிகள் போன்ற கட்சிகள் யுத்தத்தின் பொழுது சம்பூரணமாக வங்கலோட்டாகின.

ஐந்தாவது: நாட்டின் பரந்த விஸ்தீரணமும் குறைந்த போக்கு வரத்துத் தொடர்பும், இதனால் மிகவும் நீண்ட கால உள்நாட்டு யுத்தத்தில் நின்று பிடிக்கவும், பல அம்சப் போராட்டத்திட்டங்களைக் கையாளவும், சூழ்நிலைகள் எழுந்த பொழுது பின்வாங்கவும், ஓய்வை அனுபவிக்கவும், பலத்தைத் திரட்டவும் பின் முன்னேறவும் புரட்சிக்கு முடிந்தது.

ஆறாவது: நாட்டிற்குள்ளேயே போதிய உணவு, எரிபொருள், மூலப் பொருட்கள் இருந்தது. சோஷலிசம் வெற்றியீட்டிய முதல் நாடு இயற்கை வளங்கள் நிறைந்த பரந்த நாடாக இருந்தது சோஷலிசத்துக்குச் சிறப்பான சாதகமான அம்சமாகும்.

இந்த வெளிப்புற உட்புற அம்சங்கள் ஒன்று சேர்ந்ததின் பயனாகவே அக்டோபர் புரட்சி ஒப்பிடும் பொழுது இலகுவாக வெற்றி காணக் கூடிய தனிப்பட்ட நிலைமையை உருவாக்கியது. ஆனால் அக்டோபர் புரட்சிக்குச் சாதகமற்ற நிலைமைகள் எதுவும் இருக்கவில்லை என்பது இதன் அர்த்தமில்லை. அது ஆதரவுக்குத் தங்கி இருக்கக் கூடிய சோஷலிச நாடு ஒன்று எல்லையில் இல்லாதிருந்ததும், நாட்டில் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் பெரும் பான்மை இல்லாதிருந்ததும் சாதகமற்ற அம்சங்களாகும். ஆனால் இவை புரட்சியின் வெற்றிக்குச் சாதகமாக இருந்த தனிப்பட்ட அம்சங்களை வலியுறுத்துவனவாகவே அமைந்துள்ளன.

அக்டோபர் புரட்சியின் வெற்றியைச் சாதனையிலாக்கிய வெளிப்புற உட்புற அம்சங்களை ஆராய்ந்த நாம், அக்டோபர் புரட்சியின் சர்வதேசியத்துவ முக்கியத்தை ஆராய்வோம். அக்டோபர் புரட்சி ஒரு ரஷ்ய நிகழ்ச்சி மட்டுமல்ல. அது மிகவும் ஆழமான சர்வதேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்ச்சி. சர்வதேசிய இயக்கத்தின் ஒரு பகுதி. உலகப் புரட்சிக்கான அடிப்படை. இதனை விளங்கிக்கொள்ளாது விடுவது அக்டோபர் புரட்சியின் உண்மையான முக்கியத்தை விளங்கிக் கொள்ளாது விடுவதாகும். சரித்திர ரீதியாக ரஷ்யாவில் மட்டும் தான் புரட்சி வெற்றி கண்டது. ஆனால் லெனினும், போல்ஷிவிக்குகளும் அல்லது மறு நாடுகளில் உள்ள மாக்கிஸ்டுகளும் உண்மையில் இதையல்ல எதிர் பார்த்தனர். அவர்கள் பல நாடுகளில் புரட்சி வெடிக்கும் என எதிர் பார்த்தனர்; அதற்காக உழைத்தனர். சோஷலிசம் முதலில் பல நாடுகளில் அல்லது தனிமையாக ஒரு முதலாளித்துவ நாட்டில் கூட வெற்றி காணும் நிலைமைக்குப் போல்ஷிவிக்குகளை லெனின் தயார் செய்தது உண்மை. ஆனால் ஒரு நாட்டில் சோஷலிசத்தின் வெற்றியை உலகப் புரட்சியின் ஆரம்பமாகவே லெனினும் போல்ஷிவிக்குகளும் புரிந்து கொண்டனர்.

1924 டிசம்பரில் எழுதிய “அக்டோபருக்கான பாதை” என்ற நூலுக்கான தனது முகவுரையில் “அக்டோபர் புரட்சியும் ரஷ்ய கம்யூனிஸ்டுகளின் தந்திரோபாயங்களும்” என்ற மகுடமிட்டுப் பின்வருமாறு ஸ்டாலின் கூறுகின்றார். “ஒரு நாட்டில் சோஷலிசத்தின் வெற்றி, பூர்த்தியான காரியமல்ல. ஒரு நாட்டில் வெற்றி கண்ட புரட்சி அதனையே சுய-பூர்த்தியாகக் கருதாது ஆனால் சகல நாடுகளிலுமுள்ள பாட்டாளி வர்க்கத்தின் வெற்றியைத் துரிதப்படுத்துவதற்கான வழியாகக் கருவியாகக் கருதுதல் வேண்டும். ஒரு நாட்டில், தற்பொழுது ரஷ்யாவில் புரட்சியின் வெற்றி ஏகாதிபத்தியத்தின் ஒழுங்கீனமான வளர்ச்சியினதும் படிப்படியான அழிவினதும் விளைவு மட்டுமல்ல அது அதே நேரத்தில் உலகப் புரட்சியின் தொடக்கமும் அடிப்படையுமாகும்.

அண்மையில் நவீன திரிபுவாதிகள், லெனனை ஒரு தற்காலப் புத்தராக்கி, லெனினின் சமாதானத்துக்கான போராட்டத்தைத் திரித்து அவர் ஒரு ‘காந்தியவாதி’ என்ற அபிப்பிராயத்தை ஏற்படுத்த முயன்றபடியால் இந்த அம்சத்தைத் திரும்பவும் வலியுறுத்தல் வேண்டும். லெனின் சமாதானத்துக்காகப்

போராடினார். ஆனால், ஏகாதிபத்தியத்தைத் தோற்கடிப்பதன் மூலமே அதனை அடைய முடியும் என்பதை அவர் உணர்ந்தார். இப் பணியில் தனது வாழ் நாள் முழுவதையும், சக்தி அனைத்தையும் செலவிட்டார். ரஷ்யாவில் சுரண்டும் வர்க்கத்தைத் தோற்கடிப்பதற்கு மட்டுமல்லாது மற்ற நாடுகளிலுள்ள தொழிலாளர்கள் தமது சுரண்டல்காரர்களைத் தோற்கடிப்பதற்கு உதவியளிப்பதிலும் அவர் ஈடுபட்டார்.

உலகப் புரட்சியின் தத்துவம்

ரஷ்யப் புரட்சிக்குக் கடுமையாக வேலை செய்ததுபோலவே உலகப் புரட்சிக்காகவும் லெனின் உழைத்தார். உண்மையில் 1918-ல் மத்திய ஐரோப்பாவின் யுத்தத்தில் களைப்படைந்த போர் வீரர்கள் போர்க்களங்களிலிருந்து திரும்பிவந்து தமது சுரண்டல்காரர்களுக்கெதிராகத் தமது துப்பாக்கிகளைத் திருப்பிய பொழுது உலகப் புரட்சி வந்துவிட்டது என அவர் நினைத்தார். பவேரியாவிலும் ஹங்கேரியிலும் புரட்சிகள் வெடித்தன. சில மாதங்களாக சோவியத் ஹங்கேரி ஒன்று இருந்தது. லெனினிடமிருந்து புத்திமதியும் அறிவுரையும் பெறுவதற்கு ஹங்கேரி அரசியல் தலைவர்கள் மாஸ்கோவுக்குப் பறந்தனர். 1919-ன் முதற் பகுதியில் ஜேர்மனியில் தொழிலாளர், போர் வீரர் பிரதிநிதிகளின் சோவியத்துக்களின் இணைப்புப் பரவியிருந்தது. ஜேர்மன் முதலாளி வர்க்கம் புரட்சியை நசுக்க எடுத்த முயற்சிகளுக்கு எதிராக ஜேர்மன் தொழிலாளர்களுக்கு ஆதரவாக சோவியத் செம்படையை லெனின் தயாராகுமாறு கட்டளையிட்டார் என்பதற்குச் சான்றுள்ளது. ஆனால் அவர் தாமதமாகிவிட்டார். அல்லது உலகத்தின் தலைவிதி வித்தியாசமானதாக இருக்கும்.

இதன் பின் உலகப் புரட்சிக்கான சூழ்நிலைகள் தணிந்தன. புரட்சி வெற்றிகண்ட ஒரே நாட்டிலேயே, அதாவது ரஷ்யாவிலேயே புரட்சியைக் காப்பாற்றும் கடமை போல்ஷிவிக்குகளுக்கு ஏற்பட்டது. ஸ்டாலினின் தலைமையில் இதனை அவர்கள் குறிப்பிடத்தக்க திறமையுடன் செய்து முடித்தனர். இக் கட்டத்தில் புரட்சிகர இயக்கம் தணிந்து உலகப் பிற்போக்குத் தாக்குதல் செய்து முடிவில் பாசிஸம் வளர்ந்த இவ்வேளையில், உலகப் புரட்சியை ட்ரொஸ்கியைப் போன்றவர்கள் முன் வைத்தனர். இது அதி வீர வாதம் (Adventurism) தவிர வேறொன்றுமில்லை. எங்கு முள்ள கம்பூனிஸ்டுகள் இதனை எதிர்த்தனர். ஆனால், நிலைமை மாறியதும், சோவியத் நாட்டில் சோஷலிசத்தைக் கட்டி எழுப்புவதிலும், முதலாளித்துவ தாக்குதலிலிருந்து குறிப்பாக இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின் பொழுதும் அதனைப் பாதுகாப்பதிலும் போல்ஷிவிக்குகளின் வெற்றியின் காரணமாக சோஷலிசம் ஒரு நாட்டின் எல்லைகளைத் தாண்டிப் பரந்தது. ஒரு நாட்டில் அதன் தளம் உறுதியாகி இன்று உலக சோஷலிசம் உலக விவ்ரீதிரணத்தின் மூன்றிலொரு பகுதியில் பரந்திருக்கின்றது. இன்று உலக சக்திகளின் நிலைமை சமாதானம், தேசிய சுதத்திரம், ஜனநாயகம், சோஷலிசம் ஆகியவற்றின் சார்பாக கூடுதலாகவும் தீர்க்க

மாகவும் மாறியுள்ளது. திரும்பவும், உலகப் புரட்சி நிகழ்ச்சி நிரலுக்கு வந்துள்ளது.

உலகப் புரட்சி பற்றிய இந்தத் தத்துவத்துக்கும் ட்ரோஸ்கியின் நிரந்தரப் புரட்சி பற்றிய தத்துவத்துக்கும் எதுவித ஒற்றுமையும் கிடையாது. ரஷ்யாவில் முதலாளித்துவ ஜனநாயகப் புரட்சி வெடித்ததும் அது அதன் முதலாளித்துவ எல்லைக்குள் நிற்க முடியாது என்றும், அது பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சிக் கட்டத் திற்குச் செல்லும் என்றும், பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சிக் கட்டத்தில் அதற்கு ஆதரவு புரிந்த சகல முதலாளித்துவ குழுக்களுடும் மோதலுக்கு வருவது மட்டுமல்லாமல் பாட்டாளி வர்க்கத்தை அதிகாரத்துக்குக் கொண்டு வருவதற்கு ஆயுதமாயிருந்த பரந்த விவசாயிகளுடனும் மோதலுக்கு வரும் என்றும், ஆகவே சர்வ தேசிய பாட்டாளி வர்க்கத்தின் ஆதரவுடனும் அதாவது உலகப் புரட்சியின் விளைவாகவே இம் முண்பாட்டைத் தீர்த்து ரஷ்யாவிலுள்ள பாட்டாளி வர்க்கம் அதிகாரத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளலாம் என்றும் கருத்தை முன்வைப்பதற்கு நிரந்தரப் புரட்சித் தத்துவத்தை ட்ரோஸ்கி முன் வைத்தார். மறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால் இத் தத்துவம் இடைவெளியற்ற புரட்சிகளின் தத்துவமாகும். ரஷ்ய முதலாளித்துவ ஜனநாயகப் புரட்சியிலிருந்து ரஷ்ய பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சிக்கும் அதனிலிருந்து உலகப் புரட்சிக்கும் இடையீட்டின்றிச் செல்லும் தத்துவமாகும். சரித்திரம் இந்த நெறியில் முன்னேருது ட்ரோஸ்கியின் தத்துவத்தை நிராகரித்தது ட்ரோஸ்கியின் துரதிருஷ்டமாகும். சமாமனற்ற பொருளாதார அரசியல் வளர்ச்சி முதலாளித்துவத்தின் அசைக்க முடியாத நியதி என்ற காரணத்தினால் சோஷலிசம் முதலில் பல நாடுகளிலோ அல்லது தனியான ஒரு முதலாளித்துவ நாட்டிலோ கூட வெற்றி காண முடியும் என்ற லெனினின் தத்துவத்தைச் சரித்திரம் சரியென நிரூபித்துள்ளது.

சோஷலிசம் ஒரு நாட்டில் வெற்றி பெறுவதை லெனின் ஒரு முடிவாகக் கருதவில்லை என்பதை வலியுறுத்தல் வேண்டும். இந்த விவகாரம் சம்பந்தமாக லெனினின் முக்கியமான பூரணமான மேற்கோள் பின் வருமாறு. “சமாமனற்ற பொருளாதார அரசியல் வளர்ச்சி முதலாளித்துவத்தின் அசைக்க முடியாத நியதி. ஆகவே சோஷலிசத்தின் வெற்றி முதலில் பல நாடுகளிலோ அல்லது தனியான ஒரு முதலாளித்துவ நாட்டிலோ கூட முடியும். அந்த நாட்டின் வெற்றிகரமான பாட்டாளி வர்க்கம், முதலாளிகளை அபகரித்த பின் தனக்கே சொந்தமான சோஷலிச உற்பத்தியை வல்தாபித்த பின் உலகத்தின் மறு பகுதிகளுக்கெதிராக எழுந்து நிற்கும். முதலாளித்துவ உலகிற்கெதிராக எழுந்து நிற்கும். அவ் வண்ணம் அப் பாட்டாளிவர்க்கம் மறு நாடுகளின் அடக்கப் பட்ட வர்க்கங்களைத் தன்பால் இழுத்து, முதலாளித்துவ வாதிகளுக்கு எதிராக அந்த நாடுகளில் கிளர்ச்சிகளை எழுப்பி, அவசியம் ஏற்படின் சுரண்டும் வர்க்கங்களுக்கும் அவற்றின் அரசுகளுக்கும் எதிராக ஆயுதப் பலத்தையும் பிரயோகிக்கும்.”

லெனினின் இந்தத் தெளிவான புரட்சிகர அறிக்கை குருஷ் சோவின் சமாதான சகஜீவனக் கூப்பாட்டிலும் பார்க்க எவ்வ

ளவோ வித்தியாசமானது. அதே போன்று இத் தத்துவத்திற்கும் ட்ரொஸ்கியின் நிரந்தரப் புரட்சித் தத்துவத்துக்கும் எதுவித ஒற்றுமையும் கிடையாது. ஆகவே லெனின் செய்தது போல் உலகப் புரட்சியை முன் வைக்கும் எங்கள் மீது ட்ரொஸ்கிஸ் அல்லது புதிய-ட்ரொஸ்கிஸ் குற்றம் சுமத்துபவர்கள் ஒன்றில் தாம் என்ன பேசுகின்றனர் என்பதை அறியாதவர்கள் அல்லது ட்ரொஸ்கி என்ன பேசினார் என்பதை அறியாதவர்கள்.

ஆனால், நவீன திரிபுவாதிகளுக்கும் எமக்குமிடையேயுள்ள வேற்றுமைகளின் காரணமாக அவர்களின் சமாதான மாற்றக் கொள்கையின் காரணமாக, அக்டோபர் புரட்சி எமக்களித்த ஒரு பாடத்தை வலியுறுத்த விரும்புகிறோம். அதாவது, ஆட்சியிலிருக்கும் எந்த வர்க்கமும் தாமாக சரித்திரத்திலிருந்து, தனது பதவியிலிருந்து விலக மாட்டாது என்பதேயாகும். அது பலாத்தகாரமாக அகற்றப்படவேண்டும். இந்த உண்மையை போல்ஷிவிக்குகள் சரியாகப் புரிந்துக்கொண்டதினால் முதலாளிகளையும், நிலப் பிரபுக்களையும் வீழ்த்த பலாத்தகாரத்தையும் (அதுவும் ஆயுதம் தாங்கிய பலாத்தகாரத்தை) உபயோகித்தனர். தோற்கடிக்கப்பட்ட—பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்ட வர்க்கம் எப்போதும் மறுபடியும் பதவிக்குவர சகல முயற்சிகளும் (-நியாயமான—நியாயமற்ற) எடுக்கும் என்பதையும் போல்ஷிவிக்குகள் புரிந்துக்கொண்டனர். ஆனபடியினால் சோஷலிஸப் புரட்சியைத் தொடர்ந்து, பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரம் ஏற்படவேண்டும் என்பதையும், புரட்சியின் எதிரிகள் யாவரையும் தனது இரும்புக் கரங்களினால் நசுக்க வேண்டும் என்பதையும் போல்ஷிவிக்குகள் அறிந்து வைத்திருந்தனர்.

சென்ற வருடம் அக்டோபர் புரட்சியின் தினத்தையொட்டி திரிபுவாதி கெனமன், அக்டோபர் புரட்சி ஓர் சமாதானமான புரட்சி என்று கூறியிருப்பதால் இந்த லிஷயம் கூறப்படவேண்டியுள்ளது. இல்லை! ஆயிரம் தடவை இல்லை. அக்டோபர் புரட்சியின் வெற்றிக்காக உயிர் நீத்த தியாகிகளின் நாமத்தை நாம் அவமானப்படுத்த வேண்டாம். தனது திரிபுவாத கொள்கைகளுக்கிணங்க சரித்திரத்தைத் திருப்பி எழுதும் உரிமை கெனமனுக்குக் கிடையாது. அக்டோபர் புரட்சி ஒரு பலாத்தகாரமான புரட்சி. சகல புதிய சமுதாயமாகிய குழந்தையை வயிற்றிலே வைத்திருக்கும் பழைய சமுதாயமாகிய தாய்க்கு பலாத்தகாரம் பிரசவத்தை ஏற்படுத்தும் தாதி என்ற கார்ல்மார்க்ஸின் நியதி அக்டோபர் புரட்சி மூலம் ஐயந்திரிபற, ஆணித்தரமாக நிரூபித்துக் காட்டப்பட்டது.

குருஷ்சோவின் தலைமையில் திரிபுவாதம் தனது அசிங்க தலையை நீட்டியது சர்வதேசிய கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தின் துக்கரச சம்பவங்களில் ஒன்றாகும். முதலாவது சோஷலிச நாட்டில் திரிபுவாதத்திற்கு சொகுசான விளை நிலம் எங்ஙனம் கிடைத்தது என்பதை எப்படி விளக்க முடியும்? இது மிகவும் முக்கியமான பிரச்சினையாகும்.

நவீன திரிபுவாதத்தின் மூலம்

குருஷ்சோவின் திரிபுவாதத்திற்கு ஆழமான சரித்திர, சமுதாய வேர்கள் உண்டென்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளுதல் வேண்டும். அது ஒரு தனிநபரின் மூளை 'தறிகெட்டு' ஓடியதன் விளைவல்ல. சோவியத் நாட்டிலும், சர்வதேசிய கம்யூனிஸ்ட் இயக்க அணிகளிலும் குருஷ்சோவ் ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாய அடிப்படையிலிருந்து இயங்கினார். கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தில் முதலாளித்துவ பாதிப்புகளினாலும், ஏகாதிபத்தியம் முதலாளித்துவம் ஆகியவற்றுக்குள்ளேயும் பயத்தினாலும் கெடுக்கப்பட்டு, சோவியத் நாட்டில் கூடிய சம்பளத்தினால் கெடுக்கப்பட்ட பேர்வழிகளின் கூட்டமே இந்த அடிப்படையாகும். இதில் புதுமையொன்றுமில்லை. ஏனென்றால் ஒவ்வொரு சோஷலிச நாட்டிலும் யார் யாரை வெல்கின்றனர்—சோஷலிசமா முதலாளித்துவமா—என்ற கேள்வியைத் தீர்க்க நீண்டகாலம் எடுக்கும். மாஸ்கோ அறிக்கை சுட்டிக் காட்டியவாறு, ஒரு சோஷலிச சமுதாயம் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பின்னரும் கூட முதலாளித்துவ உணர்வின் மிச்ச சொச்சம் நீண்ட காலம் இருக்கும். குறிப்பாக சர்வதேசிய முதலாளித்துவ முறை இருக்கும் வரை, சோஷலிச சமுதாயத்தில் முதலாளித்துவ எண்ணங்களினதும் பாதிப்புகளினதும் ஊடுருவல் தொடர்ச்சியான ஆபத்தாக இருக்கும். இதனை எதிர்த்துப் போரிடுதல் வேண்டும். முதலாளித்துவ சக்திகளும், சமுதாயத்தில் வர்க்கங்களும் இருக்கும் வரை திரிபுவாதம் வளரக்கூடிய விளைநிலம் இருக்கும், ஆகவே, பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தைத் தளர்த்தியதின் விளைவாகவும் குருஷ்சோவ் பின்பற்றிய ஒரே தொடரான தவறான உள்நாட்டு வெளிநாட்டுக் கொள்கைகளின் விளைவாகவும் முதலாளித்துவ சக்திகள் திரும்பவும் பலம்பெற்றமையால் சோவியத் நாட்டில் நவீன திரிபுவாதம் தனது நச்சுத் தலையைத் தூக்கியது.

1957 மாஸ்கோ பிரகடனம் சுட்டிக்காட்டியவாறு நவீன திரிபுவாதத்தின் சமுதாய மூலம், வெளி ஏகாதிபத்திய தாக்குதலுக்குச் சரணாகி அடைவதும் உள்நாட்டு முதலாளித்துவ பாதிப்பை ஏற்றுக்கொள்வதுமாகும். வெளின் தனது காலத் திரிபுவாதிகளைப் பின்வருமாறு விபரித்தார். “உண்மையில் அவர்கள் முதலாளி வர்க்கத்தின் ஒரு அரசியல் அணி ஆவர்..... அவர்கள் அதன் பாதிப்பை எடுத்துச் செல்பவர்கள்”. தொழில் இயக்கத்தில் அதன் தூதுவர்கள். “திரிபுவாதத்தின் பொருளாதார அடிப்படை தொழில் இயக்கத்தின் “தலைமை” மீதுள்ள ஒரு மிகவும் சிறிய பகுதி” எனவும் வெளின் விபரித்தார். இவ்விஸ்தரிப்புகள் நவீன திரிபுவாதிகளுக்கும் பொருந்துவதாகும்.

சோவியத் நாட்டுக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பகிரங்கக் கடிதத்தையொட்டிய, “பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியும் குருஷ்சோவின் திரிபுவாதமும்” என்ற தலைப்பட்ட தமது 8வது விமர்சனத்தில் சீனத் தோழர்கள் முன்வைத்தது போல், “இரண்டாவது உலக யுத்தத்திற்குப் பின் சர்வதேச கம்யூனிஸ்ட் இயக்கம் மகத்

தான முன்னேற்றம் அடைந்த அதே வேளையில், அதன் அணிகளில் அதன் எதிர்மறையையும் உற்பத்தி செய்தது; சோஷலிசம், மார்க்சிஸம்—லெனினிசம், பாட்டாளிவர்க்கப் புரட்சி ஆகியவற்றை எதிர்த்த பாதகமான திரிபுவாதத்தின் வளர்ச்சியையும் உற்பத்தி செய்தது. இந்தப் பாதகமான வளர்ச்சி முதலில் பிரெளடராலும், பின்னர் டிட்டோவாலும் தற்பொழுது குருஷ்சோவாலும் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தப்படுகின்றது. குருஷ்சோவ் திரிபுவாதம் பிரெளடரிஸத்தினதும், டிட்டோயிஸத்தினதும் வளர்ச்சியே தவிர வேறொன்றுமில்லை”.

அவர்கள் குருஷ்சோவ் திரிபுவாதத்தின் சாரத்தைப் பின்வருமாறு கோடிட்டனர். “சர்வதேசியத் தொடர்புகளில் குருஷ்சோவ் திரிபுவாதம் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்திற்கு அடிபணிதலைச் செயல்படுத்துகின்றது; ஏகாதிபத்திய, முதலாளித்துவ நாடுகளில் பிற்போக்கு ஆளும் வர்க்கங்களுக்கு அடிபணிதலை அது செயல்படுத்துகின்றது; சோஷலிச நாடுகளில் முதலாளித்துவ சக்திகளின் வளர்ச்சிக்கு அது ஊக்கமளிக்கின்றது.”

தற்பொழுது, சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைமை குருஷ்சோவை நிராகரித்து அவரை அரசாங்க, கட்சிப் பதவிகள் அனைத்திலிருந்தும் நீக்கியுள்ளது. அவர்கள் 29 குற்றச்சாட்டுகளையும் அவர்மீது சுமத்தியுள்ளனர். இக் குற்றச்சாட்டுகளைப்பற்றி விபரம் தெரியவில்லை. ஆனால் அவற்றுள் அதிகமானவை அவர் அதிகாரத்தில் இருந்தபொழுது மார்க்சிஸ்ட்—லெனினிஸ்டுகள் சுமத்திய குற்றச்சாட்டாகும். குருஷ்சோவ் பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்டதும் வெளிவந்த பிராஸ்டா தலையங்கம், ‘அவசரத் திட்டங்கள், (கன்னி நிலத்திட்டத்தைப் பற்றிய வெளிப்படையான குறிப்பு) முதிர்ச்சியற்ற முடிவுகள், அவசரத் தீர்மானங்கள், சத்தமிடுதல், பெரிதாகப் பேசுதல், கட்டளையிடுதல், விஞ்ஞானத்தினதும் செயல் முறை அனுபவத்தினதும் முன்னேற்றத்தைக் கணக்கி லெடுக்க விருப்பமின்மை” ஆகியவற்றுக்காகக் குருஷ்சோவ் மீது குற்றம் சுமத்தியுள்ளது. கூட்டாகத் தீர்மானங்களை எடுக்கவில்லை எனவும் (லெனின் பதக்கம் நாசருக்கு அவர் அளித்ததும் சோவியத் தலைமைக் குழுவைக்கூடக் கலந்தாலோசியாது 300 மில்லியன் ரூபிள்கள் கடன் கொடுக்கத் தனித் தீர்மானம் எடுத்ததும் சோவியத் நாட்டில் பெரிதும் எதிர்க்கப்பட்டுள்ளது) தன்னைச் சுற்றித் தனி நபர் வாதத்தை வளர்த்தார் எனவும் அவர்மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ளது. தனது குடிகார மருமகன் அர்புசெ போன்ற சொந்தக்காரர்களையும் நண்பர்களையும் முக்கிய பதவிகளுக்கு நியமித்ததும் அவருக்கெதிராக எழுப்பப்பட்டுள்ளது. (மருமகன் அர்புசெயை கட்சியின் காரியதரிசியாக நியமிக்கவேண்டுமென அவர் விடாப்பிடியாக நின்றார்.)

குருஷ்சோவின் வீழ்ச்சிக்கான காரணங்கள்

குருஷ்சோவின் வீழ்ச்சிக்கான காரணங்களை மேலும் ஆழமாக ஆராய்வது அவசியம். ஏனெனில் உள்நாட்டுத் திரிபுவாதிகளான கெனமன் போன்றவர்கள் குருஷ்சோவ் சுகவீனம் காரண

மாகவும் வயதுகாரணமாகவும் நீக்கப்பட்டார் என்று பாசாங்கு செய்ய முயற்சித்தின்றனர். குருஷ்சோவ் சுகவினம், வயது காரணமாகத் தன்னிச்சையாகவே தமது ராஜினாமாவைச் சமர்ப்பித்தார் என்பதைத் திரிபுவாதிகள் எங்களை நம்பச் சொன்னால் அவர்கள் எங்களை முழுமுட்டாள்கள் என்றே கணிக்கிறார்கள் போலும். குருஷ்சோவைப் போல் அதிகாரமும் செல்வாக்கும் அனுபவித்த எந்த மனிதனும் ஒரு பிரியாவிடைப் பேச்சுத் தானுமின்றி இப்பொழுதே போதும் போதும் என்றளவிற்கு இருக்கும் மார்புப் பதக்கங்களுடன் இன்னொரு பதக்கமும் அணிந்து கொள்ளாது ராஜினாமாச் செய்ய விடப்பட்டிருக்க மாட்டார். இஸ்வேஸ்டியாவை ஒரு நாள் வெளியிடாது விடவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருந்தது, குருஷ்சோவின் படங்கள் அவற்றின் கௌரவஸ்தானங்களிலிருந்து கழன்று விழுந்திருக்கத் தேவையில்லை. இல்லை. தோழர் ஸ்டாலினின் புரட்சிகரப் பெருமையை மாசுபடுத்தி, ஸ்டாலினின் பிரேதத்தை அதன் சமாதியிலிருந்து களவெடுத்து கிரெம்ளின் சுவருக்குருகாமையில் ஒரு பெயர்ப் பலகைதானாம் இன்றி ஒரு முக்கிய மற்ற இடத்தில் அப்பிரேதத்தைப் புதைத்த குருஷ்சோவ் இன்று அரசாங்க, கட்சிப் பதவிகளிலிருந்து கேட்பாரற்று உதைக்கப்பட்டார்.

குருஷ்சோவின் அவசர அவசர நீக்கத்துக்கான காரணங்கள் யாவை? உள் நாட்டில் சோவியத் நாடு எதிர்நோக்கிய பொருளாதாரக் கஷ்டங்களிலும், குருஷ்சோவின் வெளிநாட்டுக் கொள்கைகளின் தோல்வியிலும், தனது வெளிநாட்டு ஆதரவாளர்களிடமிருந்து கூட சோவியத் நாட்டைத் தனிமைப்படுத்திய சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியுடனான பிணக்கைப் பொறுத்து நடந்து கொண்ட விதத்திலுமே இதற்கான யதிலைக் காணமுடியும்.

பொருளாதாரக் கஷ்டங்கள்

சோவியத் நாடு எதிர்நோக்கும் பொருளாதாரக் கஷ்டங்கள், குறிப்பிடுகையில் துக்கம் தருபவையாக இருந்தாலும், உண்மையானவையே. அவை குருஷ்சோவ் முன் வைத்த நாசமான பொருளாதாரக் கொள்கைகளின் விளைவாக எழுந்தவை. இவற்றுள் மிகவும் மோசமானது அவரின் 'கன்னி' நில வேலைத் திட்டமாகும். இதனை மலன்கோவ் எதிர்த்தார். இத் திட்டம், படுதோல்வி கண்டது மட்டுமல்லாமல் சோவியத் நாடு கனடா விலிருந்து கோதுமை வாங்கும்படி கூட நிர்ப்பந்தித்தது. நான் கடைசி முறையாக வெளி நாடு சென்றிருந்த பொழுது அருமையான பகிடி ஒன்று கேள்விப்பட்டேன். சோவியத் நாட்டில் குருஷ்சோவ் நட்ட கோதுமை கனடாவில் வளர்ந்தபடியால் அவருக்கு நோபல் பரிசு கொடுக்கப்படும் என்பதே அப்பகிடி. இருபது ஆண்டுகளில் கம்யூனிஸமும், அதற்கு முன் இலவச பாணும் கிடைக்கும் என வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட சோவியத் மக்கள், பாணுக்காக 'கியூ' வரிசைகளில் நிற்பதும், அதனையும் முதலாளித்துவ நாட்டில் இருந்து எதிர்பார்ப்பதும் எவ்வளவு பரிதாபம்! ஒரு பசுவை ஆலைக்காக ஜப்பானிலிருந்து கடன் பெற குருஷ்சோவ் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டதிலிருந்தும், மேற்கு ஜேர்மன் சான்சலரான ஏர்காட்

டுடன் ஒரு வர்த்தக ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்ற 1965 ஜனவரியில் மேற்கு ஜேர்மனிக்கு விஜயம் செய்யக் குருஷ்சோவ் திட்டமிட்டிருந்ததிலிருந்தும் சோவியத் நாட்டின் அபாயகரமான பொருளாதார நிலைமையை ஊகித்துக்கொள்ள முடியும். ஜேர்மன் சான்சலரான ஏர்காட், கிழக்கு ஜேர்மனியைப் பொறுத்து அரசியல் சலுகைகளுக்குப் பதிலாக மேற்கு ஜேர்மனி சோவியத் நாட்டுக்கு உதவியளிக்கத் தயாரெனக் கூறியுள்ளதாக அறிக்கைகள் கூறுகின்றன.

உண்மை என்னவெனில், அக்டோபர் புரட்சி வெற்றி யீட்டி 47 ஆண்டுகளின் பின், குருஷ்சோவின் திரிபுவாதக் கொள்கைகளின் விளைவால் முதலாளித்துவத்திற்குத் திரும்பிப் போகும் அடையாளங்கள் தோன்றியுள்ளன, இயற்கையாகவே, முதலாளித்துவ மீட்சியின் இவ்வடையாளங்கள் பெரும்பாலும் கமத்தொழிலிலேயே தோன்றியுள்ளன. சோவியத் நாட்டிலுள்ள சந்தைகளில் உள்ள கமத்தொழில் உற்பத்திகளில் அரைவாசி கூட்டுக் கமக்காரர்களின் தனிப்பட்ட தோட்டங்களிலிருந்து வருகின்றன எனவும், அவர்கள் தமது தனிப்பட்ட தோட்டங்களில் கூடுதல் நேரம் செலவழிக்கின்றனர் எனவும், அதனால் கூட்டுப் பண்ணைகள் கவனியாது விடுகின்றனர் எனவும் அறிக்கைகள் கூறுகின்றன. இது காரணமாகத்தான் குருஷ்சோவ் ஒரு முறைக்கு மேலாக, முதலாளித்துவ மீட்சி, குறிப்பாக நாட்டுப் புறத்தில் இடைவிடாது நடைபெறும், யூகோசிலாவிய முறையைப் போற்றியுள்ளார். இதனால்தான் அமெரிக்க முதலாளித்துவக் கமக்காரரான திரு. காஸ்டின் திட்டங்களைக் குருஷ்சோவ் போற்றினார். இந்த வளர்ச்சிகள் தாம், சாதாரண தொழிலாளர்களிலும் வித்தியாசமான வேதனமும் வாழ்க்கைத் தரமும் உடைய ஒரு வர்க்க மக்கள் உருவாகுவதில் விளைந்தது. சோஷலிசம் விரிவடையும் பொழுது, ஆகக் கூடிய சம்பளம் பெறும் ஊழியருக்கும் ஆகக் குறைந்த சம்பளம் பெறும் ஊழியருக்கும் இடையேயுள்ள வித்தியாசம் படிப்படியாகக் குறைதல் வேண்டும். ஆனால் சோவியத் நாட்டில் அது மற்றத் திசையில் வளர்ந்தது. முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறைகளின் மீட்சி, கடைகெட்ட மேற்கத்திய நாகரிகத்துக்குக் கிடைத்த தடங்கலற்ற அனுமதி, சோவியத் மக்களுக்கு உஷார், அரசியல் கல்வி இன்மை ஆகியவை தான், சோஷலிசத்தின் கீழ் 47 ஆண்டுகளில் பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தின் இரும்புப் பிடியில் ஒழிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டிய சிறு களவு செய்பவர்கள், சூதாட்டக்காரர்கள் மற்றும் சமுதாய-விரோத சக்திகள் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சிக்குக் காலாயிருந்தன.

வெளிநாட்டுக் கொள்கை

வெளிநாட்டுக் கொள்கை விவகாரத்திலும் கூட குருஷ்சோவின் 'ரெகாட்' படு தோல்வி ரெகாட்டேயாகும். சமாதான சக ஜீவனக் கொள்கையை ஏகாதிபத்தியத்திற்கு அடிபணிதல் என்ற அர்த்தத்தில் அவர் திரிபுபடுத்தினார். அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம், கென்னடிக்கும் ஜோன்சனுக்கும் கீழ் "நியாயமானதாகியுள்ளது" எனப் பிரச்சாரம் செய்ய முயற்சித்தார். இந்த ரீதி

யில் அவர் இழைத்த மாபெரும் குற்றம் அவரின் அமெரிக்க விஜயத்தின் பின் “டேவிட் முகாம் உணர்வையும்” சகல உலகப் பிரச்சினைகளையும் அமெரிக்க, ரஷ்ய தலைவர்களின் ஒப்பந்தங்களால் தீர்த்துவிடலாம் என்ற கருத்தையும் பரப்பியதேயாகும். இக் கொள்கைகள் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, தேசிய விடுதலை இயக்கங்களுக்கு விபரிக்கமுடியாத நஷ்டத்தை விழைத்தபொழுது, மக்களின் புரட்சிகர போராட்ட உணர்வை மழுங்கடித்த பொழுதும் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் யு.2 சம்பவத்தின் மூலமும், வியட்நாம், கியூபா, கொங்கோ ஆகிய நாடுகளுக்கெதிரான அதன் ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கைகளின் மூலமும் இக் கொள்கையின் தவறைப் ‘புட்டுக்’ காட்டுவதற்குக் காலம் எடுக்கவில்லை. குருஷ்சோவ் ஏகாதிபத்தியவாதிகளுடன் கைச்சாத்திட்ட ஒரே ஒப்பந்தம் மோசமான மாஸ்கோ அணு பரீட்சைத் தடை ஒப்பந்தமாகும். இவ் வொப்பந்தம் உண்மையில் சோவியத் நாட்டிலும் பார்க்க ஏகாதிபத்தியத்தின் நிலைக்குக் கிடைத்த வெற்றியாகும்.

ஜேர்மன் பிரச்சினை

ஜேர்மன் பிரச்சினையை யொட்டிக் குருஷ்சோவ் கூக்குரலிட்டார்: மிரட்டினார். ஆனால் ஒன்றும் செய்துவிடவில்லை. மேற்கு ஜேர்மனியிலிருந்து பொருளாதார உதவிக்குப் பதிலாக ஜேர்மன் ஜனநாயகக் குடியரசை விற்க அவர் திட்டமிட்டதாகச் சென்ற மாதம் வதந்தி உலவியது. 1962 கரீபியன் நெருக்கடியில் அவர் மாறி மாறி அதி வீரவாத, அடிபணிதல் தவறுகளை இழைத்தார். அந்த ரொக்கட்டுக்களை அவர் கியூபாவுக்கு எடுத்துச்சென்றிருக்கப் பட்டது: அப்படிச் செய்ததன் மூலம் கியூபாவை அதனிலும் பலம் வாய்ந்தபடையுள்ள அமெரிக்கஏகாதிபத்தியத்தின் நேரடித்தாக்கு தலுக்கு உள்ளாக்கினார். ஆகவே அவர் கியூபாவிலிருந்து ரொக்கட்டுக்களை எடுத்தபொழுது அவர், “சமாதானத்தைப் பாதுகாக்கும் தேவதையில்லை. ஆனால் ஒரு தவறைத் திருத்தும் தோழர் மட்டுமே”. இந்நடவடிக்கை அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் முன் சம்பூரணமான பின்வாங்கலே தவிர வேறொன்றுமில்லை.

பூரண பொது ஆயுத ஒழிப்புக் கொள்கையையும் குருஷ்சோவ் போதிக்க முயன்றார். ஏகாதிபத்தியத்தை ஒழிக்குமுன்னர் கூட பூரண ஆயுத ஒழிப்பை அடைய முடியும் என அவர் கருத்தை முன்வைக்க முயன்றார். ஏகாதிபத்தியமல்ல ஆயுதங்களே யுத்தத்துக்குப் பொறுப்பு என்ற கருத்தை முன்வைக்கும் முயற்சியாகும் இது. இந்தக் கோஷத்துடன் குருஷ்சோவ் போதித்த அபாயகரமான தத்துவங்களுள் சமாதான மாற்றம் பற்றிய தத்துவம் ஒன்றாகும். சர்வதேசிய கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்துக்கு இத் தத்துவம் கணிசமான ஊறுவிளைத்தது. அவர் அதிகாரத்தில் இருந்த காலத்தில் ஒரு நாட்டில் கூட சமாதான மாற்றம் ஏற்படவில்லை.

ஆசிய, ஆபிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க தேசிய விடுதலை இயக்கங்களுக்கு அவர் அளித்த சந்தேகத்துக்கிடமான ஆதரவு அவருக்கு இந்தப் பகுதி மக்களின் ஆதரவை இழக்கச் செய்தது. உதா

ரணத்திற்கு வியட்நாம் பிரச்சினையை ஐ. நா. சபையின் பாதுகாப்புச்சபையில் எடுக்க வேண்டுமென அவர், வியட்நாமியத் தோழர்கள் இதனை எப்பொழுதும் எதிர்த்துக் கொண்டிருந்த பொழுதிலும் ஆலோசனைகூறியது, ஏகாதிபத்தியத்துக்கெதிராகப் போராடும் மக்களிடமிருந்து அவரைத் தனிமைப்படுத்தியது.

சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியுடன் விவாதம்

ஆனால், சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியுடன் அவர் கொண்ட தத்துவார்த்த முரண்பாடே அவரின் பெரும் தோல்விபோலும். சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைமையின் அறிவுத் திறனெதுவுமோ அன்றிராஜதந்திர நுட்பமோ அற்ற குருஷ்சோவ், அமெரிக்கப் பத்திரிகை ஒன்று சுட்டிக்காட்டியவாறு, சீனருடன் தர்க்கத்துக்குப் போவது இலேசு, 'சுழட்டிக்' கொள்வது கஷ்டம் என்பதைக் கற்றுக்கொண்டார். கிழக்கு ஐரோப்பிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளையும் மாஸ்கோவுக்காதரவான மற்றக் கட்சிகளையும் சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கொள்கை நெறிப்பட்ட நிலைமைகளைத் தாக்கும்படி தூண்டியபொழுது குருஷ்சோவ் சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பெரிதும் குறைத்து மதிப்பிட்டார். ஐயாயிரம் வருட நாகரிகத்தைப் பின்னணியாகக் கொண்ட சீனக் கம்யூனிஸ்டுகள் பொறுமையாகப் பார்த்திருந்து, பின் தெளிவிலும் ஆழத்திலும் தோற்கடிக்க முடியாத கட்டுரைத் தொடரில் பதிலிறுத்தனர். பதில்கள் அவ்வளவு காத்திரமாயிருந்தபடியால் தத்துவார்த்தப் போராட்டத்திற்கு முற்றுப் புள்ளி வைக்கக் கோரும்படி குருஷ்சோவ் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார். சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி குருஷ்சோவின் பேச்சுக்கள் முழுவதையும், சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைத் தாக்கிய பிராவ்டா, இஸ்வெஸ்தியா தலையங்கங்களையும் பிரசுரித்ததற்கு மாறாக, சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உண்மையான நிலைமைகளை சோவியத் மக்கள் அறிவதை அவர் இன்னும் மறுத்தார். ஆகவே விவாதம் தொடர்ந்தது. சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சிறப்புடன் திகழ்ந்தது. இப்பொழுது பதிலளிப்பதற்குக் குருஷ்சோவ் இல்லை. மாஸ்கோவில், டிசம்பர் 15-ம் திகதி 26 கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளின் மாநாட்டில் பங்குபற்றும்படி சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அழைப்புக்கான தமது கடைசிப் பதிலில் சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தீர்க்கதரிசனமாகக் கூறியுள்ளது. "உங்கள் உச்சி மாநாடு என்று கூறப்படுவதை நீங்கள் கூட்டும் தினத்தில் நீங்கள் உமது புதை குழிக்குள் அடி எடுத்து வைப்பீர்கள்". டிசம்பர் 15க்கு முன்னரே குருஷ்சோவ் தனது அரசியல் புதைகுழிக்குள் விழுந்து விட்டார்.

மாஸ்கோவுக்கு ஆதரவான கட்சிகள் மத்தியிலும் கூட குருஷ்சோவ் சீன—சோவியத் பிணக்கைக் கையாண்ட விதம் கடுமையாக எதிர்க்கப்பட்டுள்ளது. மாஸ்கோவின் எத்தகைய கட்டுப்பாட்டிலிருந்தும் தப்புவதற்கு சீன—சோவியத் பிணக்கைப் பாவிக்க முயன்ற இத்தாலி, போலந்து, ஹாமேனியா கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் இவற்றுள் முக்கியமானவை. இக் கட்சிகள் சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கெதிராக எத்தகைய அவசர நடவடிக்கை எடுப்பதையும் எதிர்க்கின்றன என்பது பொது அறிவு.

குருஷ்சோவ் பட்டாளத்தைக் கையாண்ட விதமும், இராணுவ விவகாரங்களில் அவருடைய கொள்கைகளும் பட்டாளப் படையிலிருந்து அவரைத் தனிமைப்படுத்தியுள்ளதெனவும், அவர்கள் குருஷ்சோவைத் தூக்கி வீசுவதில் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளார்கள் எனவும் தோன்றுகின்றது. அணு ஆயுதங்களிலும், கண்டத்துக்குக் கண்டம் பாயும் ரொக்கட்டுகளிலும் அவர் கூடுதல் நம்பிக்கை வைத்து வழமையான ஆயுதங்களைக் கவனிக்காது விட்டார் எனக் குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ளார்.

இந்த அம்சங்களின் கூட்டு மொத்தமே சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைமை குருஷ்சோவை விலக்குவதற்குக் காரணமாக இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் மாக்கிஸ்ட்—லெனினிஸ்டுகளாகிய எங்களுக்கு மகத்தான புரட்சிவாதி ஸ்டாலினின் நாமத்துக்கும் சர்வதேசிய கம்யூனிஸ இயக்கத்தின் ஐக்கியத்துக்கும் அவர் இழைத்த தீமையே மாபெரும் கொலைகாரக் குற்றமாகும். ஸ்டாலின் சோவியத் மக்களின் புரட்சிகர உணர்வைப் பிரதிபலித்து நின்றபடியால் குருஷ்சோவ் ஸ்டாலினைத் தாக்கி அவரின் ரூபகத்தை மாசுபடுத்த வேண்டியிருந்தது. சோவியத் மக்களின் எண்ணங்களிலிருந்து ஸ்டாலினின் புரட்சிகர உணர்வை நீக்காது, குருஷ்சோவ் தனது திரிபுவாதக் கொள்கைகளை அவர்களின் தொண்டைக்குள் புகுத்தி இருக்க முடியாது. ஆகவே ஸ்டாலினை, “மனித இனத்தின் மாபெரும் மேதை, குரு, தலைவர்” எனவும் தனது “சொந்தத் தந்தை” எனவும் அழைத்த மனிதன் இன்று அவரைக் “கொலைகாரன்”, ஒரு “மடையன்” அல்லது ஒரு “முட்டாள்” எனவும் விபரிக்க வேண்டி இருந்தது.

ஸ்டாலின், குறிப்பாகத் தனது கடைசிக் காலத்தில் சில தவறுகள் இழைத்தார் என்பதில் சந்தேகமில்லை. சில, கொள்கைப் பிழைகள், சில, வேலையின் பொழுது ஏற்பட்ட பிழைகள்; சிலவற்றைத் தவிர்த்திருக்கலாம், அதே வேளையில் பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்துக்கு முன்னுதாரணம் எதுவும் இல்லாத காரணத்தால் சில தவிர்க்கப்பட முடியாதவை. ஆனால் ஸ்டாலினைப் பற்றிய எந்த விமர்சனமும் அவர் வாழ்ந்த, வேலை செய்த காலத்துச் சூழ்நிலைகளைக் கணக்கிலெடுத்தல் வேண்டும். அது ஒரு சகல அம்ச விமர்சனமாக இருத்தல் வேண்டும்ந் அது அவர் செய்த நன்மைகளை அவர் விட்ட தவறுகளுடன் ஒப்பிடுதல் வேண்டும்,

இக் கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கும் பொழுது ஸ்டாலின் வாழ்வு ஒரு நேர்மையான புரட்சிவாதியின், மாக்கிஸ்ட்—லெனினிஸ்டின் வாழ்வாகும். அவரின் நல்லம்சங்கள் தவறுகளிலும் பார்க்கக் கூடுதலானவை. சீனத் தோழர்கள் கூறியவாறு அவர் பிரதானமாகச் சரி; அவரின் தவறுகள் இரண்டாந்தரமானவை. சர்வதேசிய கம்யூனிஸ இயக்கத்திற்கு ஸ்டாலின் ஆற்றிய பங்குபிரசித்தமானது. அவர் அக்டோபர் புரட்சியை நடாத்துவதில் லெனினுக்குத் திறமையாக உதவியளித்தது மட்டுமல்லாமல், லெனின் மரணத்தின் பின், சோஷலிசம் வெற்றி கண்ட முதல் நாட்டில் சோஷலிசத்தைக் கட்டி எழுப்பிப் பாதுகாக்கும் புனித பணியையும் நிறைவேற்றினார்—இது முன்னென்றும் செய்யப்படாத

பணி. அவரின் இந்தச் சாதனைகளின் பின்னணியில் தான் அவரின் தவறுகளைக் கணித்திருத்தல் வேண்டும். ஆனால் குருஷ்சோவ் செய்தது அதுவல்ல. ஸ்டாலின் சாதித்தது அனைத்தையும் அவர் மறுதலித்தார். நவீன திரிபுவாத விஷத்தைக் கபடமாகப் புகுத்துவதற்காக சோவியத் மக்களின் எண்ணங்களிலிருந்து ஸ்டாலினின் புரட்சிகர நினைவை மாகபடுத்தவும் நீக்கவுமே அவர் இதனைச் செய்தார்.

சர்வதேசிய கம்யூனிஸ இயக்கத்தின் ஐக்கியத்திற்கு அவர் செய்தது குருஷ்சோவின் மற்றொரு கொலைக்கார குற்றமாகும். சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைமையை ஏற்றுக் கொண்ட பொழுது பயத்துக்கும் மதிப்புக்கும் உரிய பிரமாண்டமான ஐக்கியமான சர்வதேசிய கம்யூனிஸ இயக்கத்தை அவர் ஸ்டாலின் நாட்களிலிருந்து பெற்றுக்கொண்டார். இன்று, பதினொரு ஆண்டுகளுக்குப் பின், குருஷ்சோவ் கேட்பாரற்று விலக்கப்பட்டுள்ள வேலையில், முக்கியமாகக் குருஷ்சோவின் நடவடிக்கைகளால், சர்வதேசிய கம்யூனிஸ இயக்கத்தின் ஐக்கியம் உடைந்திருக்கின்றது. இந்தக் குற்றத்துக்காக எதிர்காலச் சந்ததிகள் குருஷ்சோவைத் திட்டும்.

மாக்கிஸ-லெனினிஸத்துக்கும் நவீன திரிபுவாதத்துக்கும் போட்டி

குருஷ்சோவ் போய்விட்டார். ஆனால் அவர் தலைமைதாங்கி சர்வதேசிய கம்யூனிஸ இயக்கத்தில் புகுத்திய தவறான கொள்கைகளுக்கெதிரான போராட்டம், மாக்கிஸ-லெனினிஸத்தின் சரியான புரட்சிக்கரக் கொள்கைகள் இறுதி வெற்றி காணும் வரை நடத்தப்படுதல் வேண்டும். ஆனபடியால் தான் மாக்கிஸ-லெனினிஸத்துக்கும், நவீன திரிபுவாதத்துக்கும் இடையேயுள்ள விவாதத்தின் பிரதான அம்சங்களைத் திருப்பிக் கூற நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பாவிக்கின்றேன்.

ஏகாதிபத்தியம், யுத்தமும் சமாதானமும்

கூர்மையான முரண்பாடு எழுந்துள்ள பிரச்சினைகளில் ஒன்று, ஏகாதிபத்தியத்தின் தன்மை, யுத்தமும், சமாதானமும் ஆகியவை பற்றிய பிரச்சினையாகும். “ஏகாதிபத்தியம் இருக்கும்வரை ஆக்கிரமிப்பு யுத்தங்களுக்கான விளைநிலம் இருந்தே தீரும்” என்ற அடிப்படையிலேயே மாஸ்கோ பிரகடனமும் மாஸ்கோ அறிக்கைகளையும் தமது நிலையை எடுத்துள்ளன. ஆனால் அதே நேரத்தில் தற்பொழுது “யுத்தத்தைத் தடுக்கக் கூடிய உண்மையான நிலைமை” இருக்குமளவிற்கு சமாதான சக்திகள் வளர்ந்துள்ளன எனவும், ஏகாதிபத்திய ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் உலக யுத்தத்தை ஆரம்பிக்கும் முயற்சிகளை அடக்கும் காலம் வந்துவிட்டது” எனத் திரும்பவும் அவை சுட்டிக்காட்டுகின்றன. உலக அரங்கத்தில் சக்திகளின் சம நிலையில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தைக் கணக்கெடுக்கும் இச்சரியான கணிப்பீட்டை ஏகாதிபத்தியவாதிகள் இன்னு

மொரு உலக யுத்தத்தைத் தொடங்குவதைச் சமாதானத்தினதும் முற்போக்கினதும் சக்திகள் தடுக்கும் சாத்தியப்பாட்டை முன் வைக்கும் இக் கணிப்பீட்டை, உலக சமாதானத்தை உத்தரவா தப்படுத்துவதற்கு பூர்வாங்க விதியாக ஏகாதிபத்தியத்தைப் பூரணமாக ஒழிப்பதை அத்தியாவசியமானதாக வலியுறுத்தாது, ஏகாதிபத்தியத்தைப் பூரணமாக ஒழிக்கு முன்னரே யுத்தங்களைத் தடுக்கும் சாத்தியப்பாடு உளது என்பதை வலியுறுத்துவதற்கு திரிபுவாதிகளால் விளக்கம் கொடுக்கப்படுகின்றது.

சகல யுத்தங்களினதும் மூலம் ஏகாதிபத்தியம் எனவும், ஏகாதிபத்தியம் இருக்கும்வரை உலகில் ஸ்திரமான சமாதானத்துக்கு இடம்கிடையாது எனவும் எங்களுக்கு லெனின் சொல்லித் தந்துள்ளார். கடந்த 50 ஆண்டுகளில் உலக ஏகாதிபத்தியம் இரு உலக யுத்தங்களையும், இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின் பின் பல காலனி யுத்தங்களையும் நடாத்தியதிலிருந்து இது போதுமான ளவு நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. சமாதானத்துக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் நிற்கும் சக்திகளின் வளர்ச்சி காரணமாக ஏகாதிபத்தியவாதிகள் மூன்றாவது உலக யுத்தத்தைத் தொடங்குவதைத் தடுக்கும் உண்மையான சாத்தியப்பாடு இன்று நிலவுகின்றது என்று கூறுவது சரியானதே.

ஆனால் பிரகடனமும் அறிக்கையும் சாத்தியப்பாடு பற்றிப் பேசுகின்றனவே தவிர உத்தரவாதம் பற்றிப்பேசவில்லை என்பதை நாம் மனதில் கொள்ளுதல் வேண்டும். ஏகாதிபத்தியத்தின் இறுதியான முடிவின் மூலமும், குறைந்தது பிரதான ஏகாதிபத்திய நாடுகளில் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியின் வெற்றியின் மூலமுமே ஸ்திரமான உலக சமாதானத்திற்கான உத்தரவாதத்தை உருவாக்க முடியும். “உலகம் முழுவதிலும் சோஷலிசத்தின் வெற்றி யுத்தத்தின் சமுதாய, தேசிய காரணங்களைப் பூரணமாக நீக்கும்” என்று மாஸ்கோ அறிக்கை கூறும்பொழுது இவ்விஷயம் தெளிவாகக் காட்டப்படுகின்றது. ஆகவே, உலக சோஷலிசத்தை வென்றடையும் காலம் வரை, உலக யுத்தத்தைத் தடுப்பது எத்தகைய உண்மையாயிருந்தாலும் சாத்தியப்பாடேயாகும். ஆகவே, ஏகாதிபத்தியம் உயிருடன் இருக்கும் பொழுது சமாதானத்தை வென்றெடுப்பதை வலியுறுத்துவதல்ல, ஸ்திரமான, நின்று நிலைக்கும் சமாதானத்துக்கான ஒரே உத்தரவாதமாக ஏகாதிபத்தியத்தைப் பூரணமாக ஒழிப்பதன் அவசியத்தை வலியுறுத்துவதே சரியான நடைமுறைத் தந்திரமாகும்.

ஆயுத ஒழிப்பு

ஏகாதிபத்தியத்தை அழித்துப்பூரணமாக ஒழிக்கு முன்னரே பொது, பூரண ஆயுத ஒழிப்பை அடையலாம் என்ற ரீதியில் பொது, பூரண ஆயுத ஒழிப்புக் கோஷம் நவீன திரிபுவாதிகளால் எழுப்பப்படுகின்றது. ஆயுத ஒழிப்புக்கோஷம் சரியானது. சோஷலிசத்தின் சமாதான நோக்கங்களைக் காட்டவும், ஏகாதிபத்தியத்தின் யுத்த நோக்கங்களை அம்பலப்படுத்தவும் இது உதவுகின்றது. ஆனால் யுத்தத்துக்கும் ஏகாதிபத்தியத்துக்கும் எதிரான மக்களின்

போராட்டத்தில் மக்கள் திரளை ஒன்று திரட்ட ஒரு கோஷத்தை முன் வைப்பது ஒரு விஷயம். ஏகாதிபத்தியம் பூரணமாக ஒழிக்கப்படு முன்னரே பொது பூரண ஆயுத ஒழிப்பை அடைய முடியும் என்ற நோக்கத்தைப் பரப்புவது இன்னொரு விஷயம்.

“பாட்டாளி வர்க்கம் முதலாளி வர்க்கத்தை நிராயுத பாணியாக்கி பின்னரே, அது தனது சரித்திரப் பணிக்குத் துரோகம் செய்யாது, சகல ஆயுதங்களையும் குப்பை மேட்டில் வீச முடியும். பாட்டாளி வர்க்கம் இதனை நிச்சயமாகச் செய்து முடிக்கும் ஆனால் இந்த நியதி நிறைவேற்றப்பட்ட பொழுதே அன்றி நிச்சயமாக அதற்கு முன்னரல்ல” என்று லெனின் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியின் யுத்த வேலைத் திட்டத்தில் சுட்டிக் காட்டினார்.

1962 மார்ச் 15 நியூயோர்க் டைம்ஸ் பத்திரிகையில் அறிக்கை செய்தபடி, அப்பொழுது சோவியத் உதவிப் பிரதமராக இருந்த மிக்கோயன், ஆர்மேனியாவில் நிகழ்த்திய ஒரு பேச்சில் குறிப்பிட்டது போல் பொது ஆயுத ஒழிப்பு, இன்று உலக யுத்த மிரட்டுதலில் ஈடுபடவும் தேசிய விடுதலை இயக்கங்களை நசுக்கவும் ஏகாதிபத்தியவாதிகள் பாவிக்கும் பிரதான ஆயுதங்களையும் பட்டாளத்தையும் ஏகாதிபத்தியவாதிகளிடம் இல்லாமல் செய்யும், என்று கூறுவது விழல்தனமானது; சம்பூரணமாக யதார்த்த பூர்வமற்றது; மாட்டுக்கு முன்னால் கரத்தையை நிறுத்தும் தன்மையது. யுத்த மிரட்டல் ஆயுதங்களிலிருந்தல்ல, அவற்றைப் பாவிக்கும் ஏகாதிபத்தியத்திலிருந்து தான் வருகின்றது. பொது, பூரண ஆயுத ஒழிப்பை, அதே நேரத்தில் ஏகாதிபத்தியத்தை ஒழிக்காது அடைய முடியாது. ஏகாதிபத்தியத்தின் சமாதியில் தான் நிலையான சமாதானமும், பொது பூரண ஆயுத ஒழிப்பும் காண முடியும்.

ஏகாதிபத்தியம் ஒரு கடுதாசிப் புலி

ஏகாதிபத்தியத்துக்கெதிராகத் தேசிய விடுதலைக்குப் போராடும் மக்களை, ஏகாதிபத்தியம் பலமானது, அது அணு ஆயுதங்களைக் கொண்டுள்ளது, அவர்கள் அதனை முரணிட்டுப் போரிடுதல் கூடாது, ஏனெனில் ஒரு சிறிய தீப்பொறி உலகத்தியை உருவாக்கி விடலாம் எனப் பயமுறுத்தும் முயற்சிகள் குருஷ்சோவினாலும் அவரின் திரிபுவாதிகளாலும் எடுக்கப்பட்டன. மக்கள் ஐக்கியமுற்று ஏகாதிபத்தியத்துடனும் சகல உள் நாட்டுப் பிரி போக்குவாதிகளுடனும் போரிட ஆயத்தமாக விருந்தால், தோழர் மா சே-துங் கூறியவாறு ஏகாதிபத்தியம் கடதாசிப் புலி தவிர வேறில்லை என்பதைக் கியூபா, கொங்கோ, அங்கோலா, தென் வியட்நாம், தென் கொரிய மக்களின் வீரமிகு போராட்டங்கள் காட்டியுள்ளன. ஐக்கிய அமெரிக்காவில் வெள்ளை அமெரிக்க நிறப் பாகுபாட்டுக்கெதிரான நீக்ரோ மக்களின் தீர மிகு போராட்டம், ஏகாதிபத்தியத்தின் இருதயம் கூடத் தாக்குதலுக்குள்ளாகக் கூடிய நிலையில் உள்ளது என்பதை எங்களுக்குக் காட்டுகின்றது. மனித வளர்ச்சியில் தீர்க்கமான அம்சம், எவ்வளவு பலம் வாய்ந்தவையாகவும் அழிவுத்தன்மை மிகுந்தவையாக இருந்தா

லும் ஆயுதங்களல்ல, மனிதரே என்பதை இப்போராட்டங்களின் அனுபவங்கள் எமக்குக் கற்பிக்கின்றன. மனிதன் தான் வர்க்கப் போராட்டத்தின் மூலம் சமுதாயத்தை மாற்றுகின்றான்.

சமாதான சகஜீவனம்

வித்தியாசமான சமுதாய அமைப்புகளுள்ள நாடுகளுக்கிடையே கடைப்பிடிப்பதற்கு சமாதான சகஜீவனம் சரியான கொள்கையாகும். அதாவது, வித்தியாசமான சமுதாய அமைப்புகள் கொண்ட நாடுகள் தமக்கிடையேயுள்ள வித்தியாசங்களை யும் பிணக்குகளையும் தீர்ப்பதற்கு யுத்தத்திற்குப் போகக் கூடாது. ஆனால் சமாதான சகஜீவனக் கொள்கையோ அன்றி முதலாளித் துவத்துடன் நடத்தும் சமாதானப் போட்டியில் அடையும் வெற்றிகளின் மூலம் சோஷலிச அமைப்பின் சிறப்பைக் காட்டுவதனால் அடக்கப்பட்ட மக்கள் அடையும் உற்சாகமோ, அடக்கப்பட்ட மக்கள் தம்மை விடுதலை செய்யத் தாமே நடத்தும் போராட்டங்களுக்குப் பதிலாக முடியாது. அவை ஆகக் கூடியளவில் சோஷலிசம் அற்ற நாடுகளின் புரட்சிகளுக்குத் தூண்டுகோலாக அமையலாம்.

சமாதான சகஜீவனத்துக்கும் சமாதான போட்டிக்கும் நவீன திரிபுவாதிகளால் கொடுக்கப்படும் தவறான அழுத்தம், அடக்கப்பட்ட மக்களின் புரட்சிகளை ஊக்குவதில் இந்த அம்சங்கள் வகிக்கும் பங்கை மிகைப்படுத்துவதாயுள்ளது. மறுபக்கத்தில் அடக்கப்பட்ட மக்கள் தாமே நடாத்தும் போராட்டத்தைக் குறைத்து மதிப்பிடுவதாயுள்ளது. அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்துடனும் அதன் கைப் பொம்மைகளுடனும் ஜீவ மரணப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுள்ள தென்வியட்நாம் மக்களுக்கு அல்லது மிகவும் காட்டு மிராண்டித்தனமான அடக்கு முறைகளுக்கு எதிராகப் போராடும் கறுத்த ஆபிரிக்க மக்களுக்கும் சமாதான சகஜீவனத்தைப் போதிப்பதில் என்ன பயன்? கியூபு சுதந்திரத்தை அழித்துவிடத் தினமும் சதி செய்யும் 'யாங்கி' ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கும் வீரமிகு கியூபு மக்களுக்கும் இடையே சமாதான சகஜீவனம் முடியுமா? அல்லது நிமிடத்திற்கு நாலாயிரம் டாலர்களை இலாபமாகச் சுரண்டும் அதே வேளையில் தடுக்கக் கூடிய நோய்களாலும் பசியாலும் பட்டினியாலும் நான்கு பிரேதங்களைலத்தின் அமெரிக்காவில் விட்டுச் செல்லும் அமெரிக்க டாலர் ஏகபோகவாதிகளுக்கும் லத்தின் அமெரிக்க மக்களுக்கும் இடையே சமாதான சகஜீவனம் முடியுமா? ஏகாதிபத்தியத்துக்கும் மக்களுக்கும் இடையே, முதலாளி வர்க்கத்துக்கும் தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கும் இடையே, அடக்குபவர்களுக்கும், அடக்கப்படுபவர்களுக்கும் இடையே எத்தகைய சமாதான சகஜீவனமும் முடியாது என்பதை வலியுறுத்தல் வேண்டும்; வலியுறுத்துதல் அவசியமாகும்.

சோஷலிசத்துக்கான மாற்றத்தின் வழிகள்

பலாத்தாரப் புரட்சி பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியின் சர்வவியாபகமான நியதி என்பதை மாக்கிஸமும் முழுத் தொழிலாள வர்க்க இயக்கத்தின் அனுபவமும் எமக்குப் போதித்துள்ளன.

புதியதைக் கர்ப்பத்திற்கொண்டுள்ள ஒவ்வொரு பழைய சமுதாயத்தினதும் தாதி பலாத்காரம் என்ற மாக்கின் மேற்கோளை நாம் முன்னரே குறிப்பிட்டுள்ளோம்.

எல்லா அரசியலும் அதிகாரப் பிரச்சினை என்பதும், இந்த அதிகாரம் பாராளுமன்றத்தில் அல்ல, அரசு அதிகாரத்தின் உறுப்புகளில், விசேஷமாகப் பட்டாளத்தில், தங்கி இருக்கின்றது என்பதும் மாக்கிஸ்டுகளுக்குத் தெரியும். ஆகவே, நவீன திரிபுவாதிகள் போதிப்பது போல், தொழிலாள வர்க்கம் பாராளுமன்றத்தில் ஒரு பெரும்பான்மையைப் பெறுவதன் மூலம் அதாவது சமாதான வழிகளில் சோஷலிசத்தை அடையலாம் என்று கற்பனை செய்வது தொழிலாள வர்க்கத்திற்கு அநாவசியமானது. அதிகாரத்தின் உண்மையான ஆசனங்களை, அதாவது தொழிலாள வர்க்கத்தை அடக்கி வைத்திருப்பதற்கு முதலாளி வர்க்கம் உருவாக்கிய அரசு இயந்திரத்தைக் கைப்பற்றுவதன் மூலமே தொழிலாள வர்க்கம் அதிகாரத்தை அடைய முடியும். ஆனால் பழைய முதலாளித்துவ அரசு இயந்திரத்தைத் தொழிலாளி வர்க்கம் சோஷலிசத்தைக் கட்டுவதற்குப் பாவிக்க முடியாது என்பது உண்மையே. லெனின் எங்களுக்குப் போதித்தபடி, தொழிலாளி வர்க்கம் முதலாளிவர்க்கத்தின் பழைய அரசு இயந்திரத்தை உடைத்து, அதனிடத்தில் மார்க்கம், லெனினும் பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரம் என்று கூறிய புதிய தொழிலாள வர்க்க அரசு இயந்திரத்தை அமைத்தல் வேண்டும். இக்கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்வதோ அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளாமல் விடுவதோதான் மாக்கிஸ்டுகளையும் பலவிதமான சந்தர்ப்பவாதிகள், திரிபுவாதிகளையும், புரட்சிவாதிகளையும் துரோகிகளையும் கோடிட்டுக் காட்டுவதாகும்.

பாராளுமன்றம் முதலாளித்துவ ஆட்சியின் வெறும் வெளிப்புற ஜோடனை என்பதையும், முதலாளித்துவ சர்வாதிகாரத்தின் கொடுமையான உண்மைகளை மறைக்கும் முகமுடி என்பதையும் மாக்கிஸம் எங்களுக்குப் போதிக்கின்றது. முன்னரே சுட்டிக் காட்டியவாறு, உண்மையான அதிகாரம் பாராளுமன்றத்தில் இல்லை. மக்களை ஏமாற்றும் முயற்சியிலும் மக்கள் மத்தியில் மயக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்காகவும், முதலாளித்துவ வக்கீல்கள் பாராளுமன்றத்தான் அதிகாரத்தின் உண்மையான ஆசனம் எனப் பாசாங்கு செய்கின்றனர். தொழிலாள வர்க்கம் அதிகாரத்திற்கு வருவதற்கு பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தைப் பாவிக்குமளவிற்குப் பலம் பெறும்பொழுது இந்தப் பாராளுமன்றப் பாசாங்குகளையும் கூடக் கைவிட்டுப் பகிரங்க சர்வாதிகாரத்தில் முதலாளி வர்க்கம் ஈடுபடுகின்றது. சரித்திரத்தில் இத்தகைய உதாரணங்கள் பலவுண்டு. அவற்றுள் மிகவும் அண்மைக் காலச் சம்பவம் பிரேசிலில் அமெரிக்க ஏகாதிபத்திய உதவியுடன், தெரியப்பட்ட இடதுசாரி மனப் பான்மையுள்ள தலைவர் தனது பாராளுமன்ற அதிகாரத்தை அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தை மட்டும் தட்டுவதற்குப் பாவிக்க முயல்கின்றார் என்று பிற்போக்குப் பயந்தபடியால் பலாத்காரத்தினால் நீக்கப்பட்டது ஒன்றாகும்.

இதனிலிருந்து நாம் பாராளுமன்ற முறைப் போராட்டங்களைப் பாவிப்பதை ஆதரிக்கவில்லை என்று அர்த்தம் கொள்ளுதல் கூடாது. ஆனால் இம் முறையின் குறைபாடுகளை நாம் எப்பொழுதும் மனதில் வைத்திருக்க வேண்டும். பாராளுமன்றத்தில் ஒரு பெரும்பான்மையைப் பெறுவதால் மட்டும் தொழிலாள வர்க்கம் சமாதானமாக சோஷலிசத்தை அடையலாம் என்ற மயக்கத்தை மக்கள் மத்தியில் என்றமே நாம் பரப்புதல் கூடாது. முதலாளித்துவ அமைப்பில் உழுத்துப் போன தன்மையை அம்பலப் படுத்துவதற்கும் எமது கொள்கைகளை முன்வைப்பதற்கும் ஒரு மன்றமாகப் பாராளுமன்றத்தைப் பாவிக்கலாம்.

நாம் நிச்சயமாகப் பாராளுமன்றத்தைப் பாவித்தல் வேண்டும். திரிபுவாதிகள் செய்வதைப்போல் அதிகாரம் பெறுவதற்கு ஒரே வழியாக பாராளுமன்ற முறையில் நம்பிக்கை வைப்பதுதான் தவறு. பாராளுமன்ற முறையின் மூலம் தொழிலாள வர்க்கம் சமாதானமாக அதிகாரத்திற்கு வருவதற்கு முதலாளி வர்க்கம் அனுமதி அளிக்கும் என்ற மயக்கத்தை நாம் இல்லாது ஒழித்தல் வேண்டும். தொழிலாள வர்க்கம் பாராளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மை பெறக்கூடிய அளவுக்கு பலம் பெறும் போது எதிர் வரக்கூடிய எதிர்ப்புப் புரட்சியின் பலாத்காரத்தை எதிர்நோக்குவதற்கு தொழிலாளர்களை நாம் எச்சரிக்கை செய்தல் வேண்டும்; தயார் செய்தல் வேண்டும். இவ்வுணர்ச்சி தொழிலாள வர்க்கத்திற்கு கல்வி அளிக்காது விடுவது முதலாளி வர்க்கத்தின் தாக்குதலுக்கு முன் தொழிலாளி வர்க்கத்தை நிராயுதபாணியாக்குவதை ஒத்ததாகும்.

லெனின்கூட கொள்கை அளவில் சமாதானப் புரட்சியின் சாத்தியப்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்டார் என நவீன திரிபுவாதிகள் பிரச்சாரம் செய்கின்றனர். 1912-ம் ஆண்டு பெப்ரவரியில் புரட்சியின் பின் ஒரு நேரத்தில் “ரஷ்யாவில், புறநடையாக, இப் புரட்சி சமாதானப் புரட்சியாக முடியும்” என ஒரு நிலைமையை லெனின் முன்வைத்தார். ஆனால் அவர் குறிப்பிட்ட புறநடை மக்கள் கைகளில் ஆயுதங்கள் இருந்த நிலைமையாகும். ஆனால் 1917-ம் ஆண்டு ஜூலைமாத சம்பவங்களின் பின்னர் எதிர்ப் புரட்சி முதலாளி வர்க்கம் மக்கள் திரளை ஆயுத பலத்தினால் நசுக்கிய பொழுது லெனின், “ரஷ்யப் புரட்சியின் சமாதான வளர்ச்சிக்கான எல்லா நம்பிக்கைகளும் நிச்சயமாக மறைந்து விட்டன” என்று பிரகடனம் செய்தார்.

லெனினுடைய கருத்துக்கள் பின்வரும் எடுத்துக்காட்டுகளில் போதிய அளவு விளக்கப்பட்டுள்ளன. அவர் கூறுகின்றார்; “சில விஷயங்களில், நியதிக்குப் புறநடைகளாக—உதாரணத்திற்கு சோஷலிசப் புரட்சியை முன்னரே வெற்றிகண்ட ஒரு பெரிய நாட்டிற்கு அண்மையிலுள்ள ஒரு சிறிய நாட்டில், எதிர்ப்புப் பலன்றறது எனத் தெரிந்துகொண்டு, தமது தலைகளைக் காப்பாற்றுவது மேல் எனக் கருதி முதலாளிவர்க்கம் சமாதானமாக அதிகாரத்தை கையளிக்கலாம் என்பதை

மறுக்க முடியாது. சிறிய நாடுகளில் கூட சோஷலிசத்தை உள் நாட்டு யுத்தமின்றி அடைய முடியாது. ஆகவே, சர்வ தேசிய சோஷலிச ஜனநாயகம் முன்வைக்கக் கூடிய ஒரே திட்டம், தனிப்பட்ட மனிதனுக்கு எதிரான பலாத்காரம் எமது நோக்கத்தின் ஒரு பகுதி அல்ல என்ற பொழுதும், அத்தகைய யுத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வதேயாகும்.

மாக்கிஸ் ஆராய்வை சரித்திரம் உறுதிப்படுத்துகின்றது.

முன்னர் நடைபெற்ற சகல தொழிலாள வர்க்கப் போராட்டங்களின் அனுபவம், மக்கள் போராட்டங்களின் அனுபவம் மேற்கொடுக்கப்பட்ட மாக்கிஸ்--லெனினிஸ் ஆராய்வின் உண்மையை உறுதிப்படுத்தியுள்ளன. தொழிலாள வர்க்கம் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதில் வெற்றிபெற்ற இடங்களில் எல்லாம் புற நடையே இல்லாமல் ஆயுதப் போராட்டத்தின் மூலமும், ஆயுத ஏகாதிபத்திய ஆக்கிரமிப்பையும் எதிர்த்துப் போராடியுமே வெற்றி கண்டுள்ளனர்.

இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின் பின் சீனாவில் இருந்து கியூபாவரை வெற்றிசர பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சிகளின் பிரதான பாடங்கள் யாவை? சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மத்திய கமிட்டியின் பகிரங்கக் கடிதத்திற்கான எட்டாவது விமர்சனத்தில் உள்ள சீனத் தோழர்களின் பதிலிலிருந்து மேற்கோள் காட்டுவது சிறப்பானதென நான் கருதுகின்றேன்.

1. பலாத்காரப் புரட்சி பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியின் சர்வ வியாபகமான நியதி. சோஷலிசத்திற்கான மாற்றத்தை அடைவதற்கு பாட்டாளி வர்க்கம், ஆயுதப் போராட்டத்தில் ஈடுபடுதல் வேண்டும்; பழைய அரசு யந்திரத்தை உடைத்து நொருக்குதல் வேண்டும். பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தை ஸ்தாபித்தல் வேண்டும்.
2. பாட்டாளி வர்க்கத்தின் மிகவும் நம்பகமான நண்பர்கள் விவசாயிகள். பாட்டாளி வர்க்கம் மிகவும் நெருக்கமாக விவசாயிகளிடம் நம்பியிருத்தல் வேண்டும்; தொழிலாளர்--விவசாய கூட்டு அடிப்படையில் பரந்த ஐக்கிய முன்னணியை ஸ்தாபித்தல் வேண்டும்; புரட்சியில் பாட்டாளி வர்க்கத் தலைமையை உறுதியாகப் பிடித்தல் வேண்டும்.
3. சகல நாடுகளினதும் மக்கள் புரட்சிகளின் முதலாம் நம்பர் எதிரி அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம். அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்திற்கெதிரான தேசிய பதாகையை பாட்டாளி வர்க்கம் உயர்த்திப் பிடித்தல் வேண்டும். அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியவாதிகளையும் அவர்களது அடிவருடிகளையும் உறுதியுடன் எதிர்த்துப் போராடுவதற்கு துணிவு இருத்தல் வேண்டும்.

4. அடக்கப்பட்ட தேசங்களின் புரட்சி, பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியின் இன்றியமையாத நேச அம்சமாகும். சகல நாடுகளினதும் தொழிலாளர் ஒன்றுபடுதல் வேண்டும். அவர்கள் சகல அடக்கப்பட்ட நாடுகளுடனும் ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் அதன் அடிவருடிகளுக்கும் எதிரான சகல சக்திகளுடனும் பரந்த சர்வதேசிய ஐக்கிய முன்னணி ஒன்றை உருவாக்குதல் வேண்டும்.
5. புரட்சி ஒன்றைச் செய்வதற்கு புரட்சிகரக் கட்சி ஒன்று இருப்பது அவசியமாகும். மாக்கிஸ்—லெனினிஸ் புரட்சி காரத் தத்துவத்துக்கும், தன்மைக்கும் இயைந்த, திரிபுவாதத்தையும் சந்தர்ப்பவாதத்தையும் சகித்துக்கொள்ளாத, பிற்போக்கு ஆளும் வர்க்கங்களையும் அவற்றின் அரச அதிகாரத்தையும் பொறுத்து புரட்சிகரக் கண்ணோட்டம் எடுக்கும், புரட்சிகரப் பாட்டாளி வர்க்கக் கட்சியின்றி, பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியினதும், பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தினதும் வெற்றி முடியாதது.

எமது நாட்டில் சோஷலிசத்தின் வெற்றியைக் காண விரும்பும் சகல புரட்சிகர சக்திகளும் இப் பாடங்களைக் கவனமாகக் கற்றுக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

திரிபுவாதிகளால் தவறான பாதையில் இழுக்கப்பட்டவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள்

இன்று முழு திரிபுவாத முகாமும் ஒரே குழப்பத்தில் மூழ்கியுள்ளது. அவர்கள் எதைச் சிந்திப்பது எதைச் சொல்வது என்று தெரியாமல் தவிக்கின்றனர். குழப்பத்தில் அவர்கள் அங்குமிங்குமே ஓடுகின்றனர். சம்பவங்கள் நடைபெற்ற விதத்திற்கு அவர்கள் தர்க்க ரீதியான விளக்கம் காணமுடியாமல் தவிக்கின்றனர். ஒருவரும் எதிர்பார்த்திராத விதத்தில் குறுகிய காலத்தில் திரிபுவாதத் தத்துவங்கள் தவறென நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளன. மாக்கிஸ்—லெனினிஸ் ஆராய்வு சரியென நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்களின் ஆத்மீகத் தலைவரும் சர்வதேசிய கம்யூனிச இயக்கத்தின் படுபாதகமான சீர்குலைவாளருமான குருசோவ் கேட்பாரற்று விலக்கப்பட்டது நவீன திரிபுவாதிகளுக்குப் பேரடியாகும்.

திரிபுவாதிகளினால் தவறான சிந்தனைக்கு இழுக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு நேர்மையாளரையும் இவ் வுண்மைகளை சிந்திக்கச் செய்தல் வேண்டும். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஐக்கியத்திற்கு இழைக்கப்படும் தீமையைக் கருதாது சோவியத் கட்சியின் தவறான திரிபுவாதக் கொள்கைகளை ஆதரித்து, கெனமன்—விக்கிரமசிங்கா திரிபுவாதக் கும்பல் குருசோவின் குண்டாந்தடிக்கு அடிபணிந்தே இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மத்திய கமிட்டியின் தீர்மானத்தை அவசரமாக நிறைவேற்றினர்.

அவரின் கட்டளையின்படியே இலங்கைத் தொழிற் சங்க சம்மே ளனத்தின் ஐக்கியத்தைச் சீர்குலைக்க அவர்கள் தம்மால் இயன் றளவுக்கு முயன்றனர். அவர்கள் இப்பொழுது தம்மைப் பற்றி சொல்வதற்கு என்ன இருக்கின்றது.

மகத்தான அக்டோபர் புரட்சியின் 47-வது ஆண்டு நிறைவு விழாவின் பொழுது, திரிபுவாதிகளால் தவறாக இழக் கப்பட்ட நேர்மையானவர்களுக்கு நான் ஒரு வேண்டுகோள் விட விரும்புகின்றேன். சிந்தியுங்கள், மறுபடியும் சிந்தியுங்கள். கௌரவத்தைப் பார்க்காதீர்கள். சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை கள் பாரதூரமானவை. உங்களை நீங்களே கேட்டுக்கொள் ளுங்கள்—மாக்ஸிஸ்ட்—லெனினிஸ்டுகளின் ஆராய்வு சரியா அல் லது நவீன திரிபுவாதம் சரியா? பதில் காண்பதில் உங் களுக்கும் கஷ்டமிருக்காது. உங்கள் எல்லோரையும் நான் அழைக்கின்றேன். திரிபுவாத போலி நிலைமைகளை விடுத்து மாக்கிஸ—லெனினிஸத்தின் சரியான புரட்சிகர நிலைமைகளுக்கு வாருங்கள். புரட்சிகர இயக்கத்தை வெற்றியை நோக்கி முன் னெடுத்துச்செல்வதில் எங்களுடன் சேருங்கள்.

முடிவாக, மகத்தான அக்டோபர் புரட்சியின் இன்றொரு ஆண்டுவிழாவைக் கெண்டாடும் இவ்வேளையில், கூடிய விரை வில், திரிபுவாதத்தின் பூரண தோல்வியை ஏற்படுத்துவதற் கும், மாக்கிஸ—லெனினிச அமரத்துவ உண்மைகளின் வெற் றியை உத்திரவாதம் செய்வதற்கும் நவீன திரிபுவாதத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்லுமாறு நமது தோழர்கள் அனைவருக்கும் அழைப்பு விடுகின்றேன்!

நவீன திரிபுவாதம் ஒழிக!

மாக்ஸிஸ—லெனினிஸம் வாழ்க!!

மகத்தான அக்டோபர் புரட்சி வாழ்க!!!

இலங்கைப் புரட்சியும் வாலிபர் இயக்கமும்

[தோழர் என். சண்முகதாசன் இலங்கை வாலிபர்
சங்க சம்மேளனத்தின் 4-வது தேசிய மாநாட்டில்
அக்டோபர் 30-ந் திகதி நிகழ்த்திய சிறப்புரை]

இம் மாநாட்டிற் குழுமியுள்ள தோழர்களுக்கு வாழ்த்துத் தெரிவிக்கவும், இச் சந்தர்ப்பத்தில் உங்களுக்குச் சில வார்த்தைகள் கூறவும் இந்தச் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிட்டியது எனக்குப் பெருமகிழ்ச்சி தருகிறது.

இது ஒரு முக்கியமான மாநாடு--நவீன திரிபுவாதிகளுக்கு எதிரான உங்கள் சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த போராட்டத் திற்குப் பின்னரும், உங்கள் வாலிபர் ஸ்தாபனங்களிற் பெரும் பாலானவற்றைச் சரியான புரட்சிகரக் கொள்கையில் காத்துக் கொள்வதில் நீங்கள் வெற்றிபெற்ற பின்னரும் நீங்கள் நடத்தும் முதலாவது மாநாடு. இந்த மாநாட்டின் பணி எமது வெற்றியை ஸ்திரப்படுத்துவதும், முழு வாலிபர் இயக்கமும் புதிய வெற்றிகளை நோக்கி முன் செல்லக் கூடியதாக எமது நாட்டின் வாலிபர்களுக்கு ஒரு சரியான புரட்சிகரப் பாதையை வகுப்பதுமாக இருக்க வேண்டும்.

எமது நாட்டின் வாலிபர்கள் முன்னுள்ள பணிகள் என்ன? முற்போக்கு இயக்கத்தின் ஏனைய பகுதிகளோடு சேர்ந்துநின்று, ஏகாதிபத்தியத்தையும் நிலப்பிரபுத்துவத்தையும் அவற்றின் உள் நாட்டு அடிவருடிகளையும் இந்நாட்டிலிருந்து ஒழிப்பதும், உண்மையில் சுதந்திரமான, ஜனநாயகமான ஓர் இலங்கையை உறுதிப்படுத்துவதும், சோஷலிஸத்திற்கும் மனிதனை மனிதன் சுரண்டு

வது இல்லாத ஒரு சமுதாயத்திற்கும் மாறிச் செல்வதற்கான அடித்தளத்தை அமைப்பதுமே உங்கள் பணியாகும். இதுவே உங்கள் முன்னுள்ள புனிதப் பணி. இந்த இலக்குகளை அடைவதில் நீங்கள் ஆற்றுவதற்கு ஒரு பெரும் பங்கு உள்ளது. ஒரு மனிதனின் வாழிபக் காலமே அவனது வசந்தம். அப்போதுதான் அவன் புதிய இலட்சியக் கனவுகள் காண்கிறான். உலகைத் "தனது இதயத்தின் ஆவல்களுக்கு அண்மியதாகப்" புது வடிவில் உருவாக்க முனைகிறான் என நான் உங்களுக்கு வேறொரு சந்தர்ப்பத்தில் கூறியுள்ளேன். எனவேதான் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் வாலிபர்கள் எப்போதும் தமது நாட்டை ஏகாதிபத்தியத்திடமிருந்து விடுதலையாக்கவும் தங்கள் தேசிய சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்கவும் மாண்போராட்டத்தில் தம்மை முழு மனத்தோடு ஆழ்த்தியுள்ளனர். தென் வியத்நாம், தென் கொரியா, இந்தோனேசியா முதலான நாடுகளின் வாலிபர்கள் வகித்த வீரமிக்க பங்கை நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள். எமது வாலிபர்களும் கூட ஒரு புரட்சிகர பாராம்பரியத்தை உடையவர்கள்—சூரியமல் இயக்கத்தின் காலமும் ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து முப்பது சொச்ச ஆண்டுகளில் இடதுசாரி இயக்கம் ஆரம்பித்த சமயமும் தொட்டு, ஹர்த்தாலும் யூ. என். பி. க்கு எதிரான போராட்டமும் ஈடுக, எமது வாலிபர்களும் ஒரு முக்கிய பங்கை வகித்துள்ளனர். ஆனால் ஸ்தாபன ரீதியிலும் அரசியல் ரீதியிலும் எமது வாலிபர் இயக்கம் பலஹீனமானது என்பதை நாம் சுய-விமர்சன முறையில் ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். இந்த மாநாடு இதற்கான காரணங்களைப் பரிசீலித்து, ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான எமது போராட்டத்தில் எமது வாலிபர் இயக்கம்-ஒரு தீவிர பங்கை ஆற்றத் தக்கதாக அதன் செயல்பாட்டையும் நடவடிக்கைகளையும் விரிவாக்க வேண்டும்.

ஆனால், இதைச் செய்வதற்கு நீங்கள் உங்கள் முன்னுள்ள எதிர்கால சாத்தியக் கூறுகளையும் எமது பணிகளையும் பற்றி ஒரு தெளிவான கருத்தையும், பிரதான எதிரியார், எமது சகாக்கள் யார் என்பது பற்றி ஒரு சரியான விளக்கத்தையும், அத்துடன் போராட்ட முறைகள் பற்றிய ஒரு சரியான விளக்கத்தையும் பெற்றிருக்க வேண்டும். நாம் கிட்டத்தட்டப் பதினாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அரசியற் சுதந்திரம் அடைந்திருந்தும் கூட, எமது பொருளாதாரத்தில் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்தின் பிடிப்புக் கிட்டத்தட்ட உடையாமலே நீடிக்கிறது. எமது பொருளாதாரம் தொடர்ந்தும் ஒரு அரைக்-காலனியல் தோட்டப் பொருளாதாரமாகவே இருந்துவருகிறது. எமது தேசிய வருமானம், எமது ஏற்றுமதிகளின் விலைகள் நிலையாக வீழ்ச்சியுற்றும் எமது இறக்குமதிகளின் விலைகள் அதிகரித்தும் வந்துள்ள ஒரு, ஏகாதிபத்திய கட்டுப்பாட்டில் உள்ள சந்தையின் ஊசலாட்டங்களிற் தங்கி நிற்கிறது. அதே நேரத்தில், எமது நாட்டு ஜனத் தொகையின் துரித அதிகரிப்பு, இந்தப் பிரச்சினையை இன்னும் அதிகம் கூரியதாக ஆக்குகின்றது. இதுதான் எமது பொருளாதார நெருக்கடியின் அடிப்படை—என்றும் அதிகரித்து வரும் ஜனத் தொகையின் அடிப்படைத் தேவைகளை எமது நாட்டிலேயே உற்பத்தி செய்யவோ,

அல்லது எமது ஏற்றுமதிகளுக்குப் பிரதியாக இறக்குமதி செய்யவோ இயலாமை.

ஒரு விவசாய நாடாக இருந்தும் நாம் எமக்குத் தேவையான உணவு முழுவதையும் உற்பத்தி செய்ய இயலாதிருப்பது ஏன்? நாம் எமது அரிசித் தேவையிற் பாதியை இறக்குமதி செய்ய வேண்டி உள்ளது ஏன்? உருளைக் கிழங்கு, வெங்காயம், மிளகாய் ஆகியவற்றில் சுய-தேவைப் பூர்த்தியை நாம் எட்டாதது ஏன்? பிரமாண்டமானாவு நீர் வீழ்ச்சி மின்சார உற்பத்திக்குச் சாத்தியக்கூறுகள் இருந்தும் கூட, எமது கைத்தொழில்மயம் ஆமை வேகத்தில் ஊருவது ஏன்? எமது பொருளாதாரத்தைப் பலதரப் பட்டதாக்கவும், எமது தோட்டப் பயிர்களிலேயே முற்றாகத் தங்கி நிற்க வேண்டிய நிலையின் மரணப் பிடியிலிருந்து எம்மை விடுவித்துக்கொள்ளவும் எந்த முயற்சியும் செய்யப்படாதிருப்பது ஏன்? இவை அனைத்திற்குமான காரணங்களைத் தேடி வெகு தூரம் செல்ல வேண்டியதில்லை. இவை அனைத்தும் நாம் எமது பொருளாதாரத்தை இன்னமும் கட்டுப்பாடு செய்துவரும் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்திற்குத் தொடர்ந்து கீழ்ப்பட்டிருப்பதிலிருந்தே எழுகின்றன. இது எமது பொருளாதாரத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் சிகரங்கள்—தேசிய வருமானத்தில் பாதிக்கு மேல் உற்பத்தி செய்கின்ற தோட்டங்களிற் பெரும்பாலானவை, வர்த்தக வங்கிகளிற் பெரும்பாலானவை, ஏற்றுமதி-இறக்குமதி வர்த்தகத்தில் பெரும் பங்கு, கப்பற் போக்குவரத்து முதலியன—இன்னும் அவர்களின் கைகளில் இருப்பதிலிருந்து புலனாகிறது. அந்நிய கம்பெனிகளால் இலாபப் பங்குகளும் இலாபங்களும் ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதைத் தற்காலிகமாக—ஒரு வருடத்திற்கு—தடை செய்வதென்ற தனது முடிவை ரத்துச் செய்ய அரசாங்கம் சமீபத்தில் இணங்கிய போது எமது நாட்டில் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்தின் பலத்தையும் செல்வாக்கையும் காணக்கூடியதாயிற்று.

கைத்தொழில் அபிவிருத்தி கிட்டத்தட்ட முற்றாக இல்லாதிருந்தமைக்குப் பிரதான காரணம், இறக்குமதி செய்யப்படும் பிரித்தானிய உற்பத்திப் பொருட்களுடன் போட்டியிடக் கூடிய பொருட்கள் உள்நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படுவதற்கு எதிரான பிரித்தானிய நிர்ப்பந்தமே. அரசியல் சுதந்திரத்திலிருந்து, குறிப்பிட அருகதையுள்ள கைத்தொழில் அபிவிருத்தியெல்லாம் சோஷலிஸ நாடுகளிலிருந்து வந்த உதவியைக் கொண்டே நடைபெற்றுள்ளது.

எமது விவசாயம் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்தால், புராதன நீர்ப்பாசனக்குளங்களை அது புறக்கணித்ததன்மூலமும், தோட்டப் பொருளாதாரத்தைப் புகுத்தியதன் மூலமும், நாசமாக்கப்பட்டது. சிங்கள மன்னர்களின் காலத்தில் எமக்கு, ஒரு துளி மழை நீர் கூட முதலில் மனிதரின் நன்மைக்கு உபயோகிக்கப்படாது கடலுக்குப் போக அனுமதிக்கப்படக் கூடாது என்ற, மன்னன் மகா பராக்கிரமபாகுவின்னால் எடுத்துரைக்கப்பட்ட கொள்கையோடு பொருந்திய, மிக முன்னேறிய நீர்ப்பாசன அமைப்பு

இருந்தது. பிரித்தானியர் இலங்கையைக் கைப்பற்றிய பின்னர், அவர்கள் இந்தக் குளங்களைப் புறக்கணித்து, அவ்வாறாக எ ம து விவசாயம் நாசமாக உதவினர்.

சமீப காலத்தில் இந்த குளங்களில் அனேகமானவை புதுப் பிக்கப்பட்டுவிட்டன. ஆனால், மண் அரிப்பினதும் அதன் விளைவாக எமது பிரதான நதிகள் சேறடைந்ததினதும் காரணமாக—இவ்வாறாக ஒரு சமயம் வெள்ளங்களும் வேறொரு சமயம் வரட்சியும் ஏற்பட்டு—நீர்ப் பற்றாக்குறைப் பிரச்சினை தொடர்ந்து இருந்து வருகின்றது. இது, எமது மலையுச்சிகளில் தேயிலைத் தோட்டங்கள் புகுத்தப்பட்டதன் நேரடியான ஒரு விளைவாகும். பிரித்தானிய தோட்டச் சொந்தக்காரர்கள் எமது மலையுச்சிகளிலிருந்த காடுகளை வெட்டியதில் மிக விஞ்ஞான ரீதியற்ற செய்கையைப் புரிந்து குற்றமிழைத்தனர். மலையுச்சிகளிலிருந்த காட்டு மரங்கள் மழை நீரை ஒரேயடியாகக் கீழே பாயாமல் தடுத்து, அதை அடிநிலத் தண்ணீராக மண்வழியே ஊறி வடியச் செய்யும் இயற்கையான கருமத்தைப் புரிந்தன. காடுகள் வெட்டப்பட்டு, அவற்றுக்குப் பதிலாகத் தேயிலைச் செடிகள் நாட்டப்பட்டதன் விளைவு இப்போது மழை நீர் ஒரேயடியாகக் கீழே பாய்ந்தது மட்டுமல்லாமல், தேயிலைச் செடிகளைச் சுற்றி, கிளறிவிடப்பட்டிருந்த மண்ணையும் அப்படியே அடித்துக்கொண்டு போனதுமாகும். இவ்வாறாக மிக வளமான அடிமண் ஆறுகளுக்கும் அங்கிருந்து கடலுக்கும் கழிவிச் செல்லப்பட்டது. பிரித்தானிய ஆட்சிக் காலத்தில் ஓர் அறிக்கை எழுதிய ஒரு வெள்ளப்-பாதுகாப்பு நிபுணர், இலங்கை கரைத்துக் கடலுக்குள் கொண்டு செல்லப்படுகின்றது என விமர்சித்தார். இது வார்த்தைக்கு வார்த்தை உண்மை. இந்த மண் அரிப்பின் விளைவாக ஆற்றுப் படுகைகள் நிரவுப்பட்டு, கூடிய மழை வீழ்ச்சியின் போது நீரைக் கொள்ள முடியாமல், வெள்ளங்களை ஏற்படுத்துகின்றன. எஞ்சிய காலத்திற்கு, நீர் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது. நதிகள் ஆண்டாண்டாக ஒடுவதில்லை. விளைவு என்னவென்றால், விவசாயிகள் குடியேற்றத்திட்டங்களின் கீழ் நிலம் வளங்கப்படும் போதும், அவர்கள் அவற்றை விளைவிக்க நீர் கிடைப்பதில்லை.

இவ்வாறாக, இலங்கையில் விவசாயத்தின் பிரதான பிரச்சினை நீர்பாசன வசதிகள் போதாமையாகும். இலங்கையில் விழும் போதுமானவாறு மழை நீரை நாம் தேக்கி, அதை விவசாயிகளுக்குத் தேவைப்படும் போது பாய்ச்சுவதும், அதோடு அதை மின்சார உற்பத்திக்கு உபயோகிப்பதும் எவ்வாறு? நாம் எமது மலையுச்சிகளில் மீண்டும் காடுகள் நட்பு, மண் அரிப்பைத் தடுத்து, எமது நதிகளைச் சேறு வாரி ஆழப்படுத்தி (இதனால் மலிவான நதிப் போக்குவரத்தும் சாத்தியமாகும்), நீர் வீழ்ச்சி மின்சார நிலையங்கள் கட்டினால் மட்டுமே இது சாத்தியமாகும். ஆனால் பிரித்தானியரின் கைகளில் இருக்கும் தோட்டங்களில் கைவையாது இதைச் செய்ய முடியாது. எனவே, சிறப்பான விவசாயத்திற்கும் துரித கைத்தொழில் மயத்திற்குமான எந்தத் திட்டமும், பிரித்தானியரின் உடைமையான தோட்டங்கள் தேசியமயமாக்கப்படுவதை அத்தியாவசிய பூர்வாங்க தேவையாகக் கோருகின்றன. அந்நிய ஏகாதிபத்திய வாதிகளுக்கும் அவர்களின் அடிவருடிகளுக்கும் சொந்தமான தோட்டங்கள் தேசியமயமாக்கப்படா

மல், இலங்கையில் பொறுப்பான பொருளாதாரத் திட்டமிடுதல் ஏதும் நடக்க முடியாது. அடுத்தடுத்து வந்த யூ. என். பி., எஸ். எல். எப். பி. அரசாங்கங்கள் எமது பொருளாதார நெருக்கடிக்கு எந்தத் தீர்வுக்கும் இன்றியமையாத இந்த அடிப்படைப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க மறுத்துள்ளன. கூட்டு அரசாங்கம் அதிகாரத்துக்கு வந்ததன் பின்னர் நடைபெற்ற பிரித்தானிய கொமன்வெல்த் பிரதம மந்திரிகள் மாநாட்டின் முடிவிற்கு முன்பு பண்டாரநாயக்கா தாம் பிரித்தானிய தோட்டங்களையோ பிரித்தானிய வங்கிகளையோ தேசியமயப்படுத்த மாட்டார் எனப் பிரித்தானிய முதலீட்டார்களுக்கு ஒரு பத்திரிகை மாநாட்டில் உறுதியளித்தார். பிரித்தானிய முதலீட்டு நலன்களைப் பாதுகாக்க உறுதி கூறியுள்ள ஒரு அரசாங்கத்திடமிருந்து நாம் எமது பொருளாதாரக் கஷ்டங்களுக்கு ஒரு தீர்வை எதிர் பார்க்க முடியுமா? எனவே தான், பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்ட எமது பொருளாதாரத்தின் நாசத்தைப் பற்றி எமது மக்களுக்கு அறிவூட்டவும், ஏகாதிபத்தியத்தையும் நிலப்பிரபுத்துவத்தையும் இல்லா தொழிப்பதன் மூலம் மட்டுமே நாம் ஒரு சுபீட்ச இலங்கையை உறுதிப்படுத்த முடியும் என்பதை அவர்கள் உணர்ச்செய்யவும் ஒரு திட்டமிட்ட பிரசாரம் நடாத்துவது எமது வாழிபர்களின் கடமையாகிறது. நாம் மக்களின் நிறுபூத்துக்கிடக்கும் ஏகாதிபத்திய-விரோத நிலப்பிரபுத்துவ-விரோத உணர்ச்சிகளையும் உள்ளுணர்வுகளையும் தட்டியெழுப்பி, அந்த அடிப்படையில் அவர்களை ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் நிலப்பிரபுத்துவத்திற்கும் அவற்றின் அடிவருடிகளுக்கும் எதிரான அரசியல் நடவடிக்கையில் இறங்கத் தலைமைதாங்க வேண்டும்.

இதைப் பயனுள்ள முறையில் செய்வதற்கு நாம், பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியமும் நிலப்பிரபுத்துவமும் அவற்றின் அடிவருடிகளுமே எமது பிரதான விரோதி என்பதை உணர்ந்திருக்க வேண்டும். இவையே உடனடியாகத் தோற்கடிக்கப்பட வேண்டிய சக்திகள். இதைச் செய்வதற்கு, நாம் ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் நிலப்பிரபுத்துவத்திற்கும் எதிரான சகல சக்திகளினதும், அதாவது, ஐக்கியப்பட்டுக்கூடிய சகல சக்திகளினதும், ஐக்கியத்தை உறுதிப்படுத்த வேண்டும் எனப் பகுத்தறிவின் பிரகாரமான தந்திரோபாயங்கள் எம்மைக் கோருகின்றன. இவற்றில் பிரதானமானதும், மிக நம்பகமானதுமான சக்தி தொழிலாளி வர்க்கமும், அதன் பிரதான சகா விவசாயி வர்க்கமுமாகும். குட்டி முதலாளி வர்க்கமும் ஒரு சகாவாக இருக்க முடியும். உள்நாட்டு, அல்லது தேசிய முதலாளி வர்க்கமும் ஈடாடுகின்ற, தற்காலிகமான ஒரு சகா மட்டுமேயானாலும் முற்போக்கு சக்திகள் பலமானவையாக இருந்து தேசிய முன்னணிக்குத் தலைமைதாங்கும் பட்சத்தில், முற்போக்கு சக்திகள் ஒருமுனைவாதத்தைத் தவிர்த்து நடந்தால், ஏகாதிபத்திய-விரோத, நிலப்பிரபுத்துவ-விரோத போராட்டத்தில் அது (தேசிய முதலாளி வர்க்கம்) எமது பக்கம் வென்றெடுக்கப்படலாம். இது சம்பந்தமாக நாம் நினைவில் வைத்திருக்க வேண்டிய இரு அம்சங்கள் உள்ளன. ஒன்று, நாம் சகல ஏகாதிபத்திய-விரோத, நிலப்பிரபுத்துவ-விரோத சக்திகளினதும் உண்மையான தேசிய முன்னணி ஒன்றை உருவாக்க வேண்

டும் என்பது, மற்றது, இந்த முன்னணியின் தலைமை எமது சமு கத்திலுள்ள மிக ஸ்திரமான புரட்சிகர சக்தியின்—தொழிலாளி வர்க்கத்தின்—கையில் இருக்கவேண்டும் என்பது. நாம் வெற்றி ஈட்ட வேண்டுமாபின், இந்த இரு நிலைமைகளும் உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

அதே போல, இந்த இலக்குகளை ஈட்டுவதற்குக் கையாளப் பட வேண்டிய போராட்ட முறைகள் பற்றியும் நாம் நன்கு தெளி ந்துகொள்ள வேண்டும். இடதுசாரி இயக்கத்தின் அணிகளில் சீர்திருத்தவாதமும் திரிபுவாதமும் பெருமளவில் உள்ளதாலும், ஆழப் பதிந்துவிட்ட பாராளுமன்றப் பிரமைகள் காரணமாகவும், 1947 பொது வேலை நிறுத்தத்தையும் ஹர்த்தாலையும் போன்ற விதிவிலக்குகள் போக, இலங்கை அனேகமான பிற ஆசிய நாடு களைவிடக் குறைவாகவே வெகுஜனப் போராட்டங்களைக் கண்டுள் ளது. “போராட்டங்களை” பாராளுமன்றத்தோடு நிறுத்திவிடு வதும் பாராளுமன்றத்திற்கு உள்ளே, வெகுஜனங்கள் பங்குபற் றாமல், விளையாட்டுப்-போர்கள் நடத்துவதுமான தன்மை ஒன்று இருந்துவந்துள்ளது.

நாம் வாலிபர்களுக்கும் முற்போக்கு இயக்கத்துக்கும் புரட் சிகரக் கண்ணோட்டத்தை மீண்டும் ஏற்படுத்த வேண்டும். ஏகாதி பத்தியமும் நிலப் பிரபுத்துவமும் பாராளுமன்ற மசோதாக்கள் மூலம் சட்டமியற்றி வெளியேற்றப்பட முடியாது என நாம் அவர் களுக்குப் போதிக்க வேண்டும். அவை வெகுஜன புரட்சிகரப் போராட்டங்கள் மூலம் மட்டுமே தோற்கடிக்கப்பட முடியும். எனவே, மக்களின் புரட்சிகர முன்னோட்டத்தை மலரச் செய்வ தும் அவர்களை ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் நிலப் பிரபுத்துவத்திற் கும் எதிரான போராட்டங்களில் துணிகரமாகத் தலைமைதாங்கி நடத்துவதும் எமது கடமை. அப்படிச் செய்வதன் மூலம் மட்டுமே நாம் மக்களிடம் தம்மிலேயே நம்பிக்கையை வளர்க்கவும், பின் னர் அவர்களை ஏகாதிபத்தியத்தையும் நிலப்பிரபுத்துவத்தையும் இறுதியில் வீழ்த்துவதற்கான வெகுஜன அரசியல் நடவடிக்கை எடுப்பதை நோக்கி வழிநடத்தவும் முடியும்.

இதனால் நாம் கருதுவது, நாம் பாராளுமன்றப் போராட் டத்தை நிராகரிக்கிறோம் என்பதல்ல. நாம் பாராளுமன்றப் போராட்டங்கள், பாராளுமன்றத்திற்கு வெளியிலான போராட் டங்கள் ஆகிய எல்லாவிதமான போராட்டங்களையும் உபயோ கிக்க வேண்டும். ஆனால் பாராளுமன்ற முறைப் போராட்டங் களை உபயோகிக்கையில், நாம் அதன் வரையறைகளைச் சரியாக விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். திரிபுவாதிகளும், சீர்திருத்த வாதிகளும் செய்துள்ளதுபோல அதிலேயே முழுக்க முழுக்க நம்பிக்கை வைக்கும் நிலைக்கு இறங்கக் கூடாது. பாராளுமன் றம் முதலாளித்துவ சமுதாயத்தின் உளுத்துப்போன தன் மையை அம்பலப்படுத்தவும் எமது கொள்கைகளை எடுத்துக் கூறவும் ஒரு மேடையாக உபயோகிக்கப்பட முடியும்; அப்படி உபயோகிக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் உண்மையான அதிகாரம் பாராளுமன்றத்தில் இல்லை என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள

வேண்டும். எல்லா வர்க்க சமுதாயங்களிலும் அது அரசு அதிகார அங்கங்களில், அடக்குமுறைக்கான அங்கங்களில், குறிப்பாக ஆயுதப் படைகளில்தான் தங்கியுள்ளது. முதலாளித்துவ சர்வாதிகாரமாகிய யதார்த்தத்தை மறைக்க ஒரு அலங்காரமாகப் பாராளுமன்றம் முதலாளி வர்க்கத்தால் உபயோகிக்கப்படுகிறது. எப்போதாகிலும் தொழிலாளி வர்க்கம் அதிகாரத்திற்கு வரப் பாராளுமன்ற அமைப்பை உபயோகிக்குமளவுக்குச் சக்திமிக்கதாக ஆகும்போது, அந்தக் கட்டத்தில் முதலாளி வர்க்கம் பாராளுமன்ற ஜனநாயகப் பாசாங்குகள் எல்லாவற்றையும் கைவிட்டுவிட்டு வெளிப்படையான சர்வாதிகாரத்தைக் கையாள்கிறது. சரித்திரம் நமக்கு எத்தனையோ உதாரணங்களைத் தந்துள்ளது. ஆனால் தொழிலாளி வர்க்கம் சமாதானமான முறைகளால் பாராளுமன்றப் போராட்ட மூலம் அதிகாரத்துக்கு வந்ததாக ஒரு உதாரணத்தைத்தானும் காண்பிக்க நவீன திரிபுவாதிகளால் இயலாது. ஆகவே நாம் எமது வாலிபர்களையும், மக்களையும் ஏகாதிபத்தியத்திற்கும், நிலப்பிரபுத்துவத்திற்கும் எதிரான பிரதான போராட்ட வடிவமாக வெகுஜனப் புரட்சிகர நடவடிக்கையிற் பயிற்ற வேண்டும்.

உங்களுக்கு நான் இந்தோனேஸியாவை உதாரணமாகக் கூற விரும்புகிறேன். அங்கு ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் தோட்டங்களையும் பிற சொத்துக்களையும் தேசியமயமாக்க அரசாங்கம் சட்டம் கொண்டுவரும் வரை முற்போக்கு சக்திகள் பார்த்துக்கொண்டு சுமமா இருக்கவில்லை. டச்சு, பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு எதிரான அடுத்தடுத்த போராட்டங்களின் போது தொழிலாளி வர்க்கமும் பிற முற்போக்கு சக்திகளும் ஒன்று சேர்ந்து வெகுஜன நடவடிக்கையினூடே டச்சு, பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியங்களுக்குச் சொந்தமான தோட்டங்களையும், பிற சொத்துக்களையும் பலாத்காரமாக எடுத்துக்கொண்டன. இதுதான் புரட்சிகர முன்னோட்டம். இதைத்தான் நாம் எமது நாட்டில் பின்பற்றி நடக்க வேண்டும்.

ல. ச. ச. கட்சியை விலைக்கு வாங்கிக் கூட்டு அரசாங்கம் அமைப்பதில் எஸ். எல். எப்.பி. அடைந்த வெற்றியால் ஏற்பட்ட ஓரளவு மனக் குழப்பமும் தற்காலிக பின்னடைவும் இருந்தாலும்கூட, இலங்கையில் நிலைமையின் யதார்த்தமான அபிவிருத்தி தொடர்ந்தும் சாதகமானதாகவே இருந்துவருகிறது. வழமையான அடக்குமுறைகளால் அடக்கப்பட முடியாது என எஸ். எல். எப். பி. ஆளும் வட்டாரம் கருதி ஒரு தந்திரத்தைக் கையாளவேண்டியிருந்த முற்போக்கு சக்திகளின் அபிவிருத்தியின் காரணமாகவே ல. ச. ச. கட்சியை விலைக்கு வாங்கவேண்டிய அவசியம் எஸ். எல். எப். பி.க்கு ஏற்பட்டது என்பதை நாம் ஞாபகத்தில் வைத்திருக்கவேண்டும். எனவே, முற்போக்கு இயக்கத்தின் வளரும் சக்திகளுக்குத் தாக்குப்பிடிக்க எஸ். எல். எப். பி.யின் வலுவின்மையும், ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா மந்திரிசபையில் மூன்று மந்திரிப் பதவிகளுக்காக வாழ்நாள் முழுமையினதும் புரட்சிகர நடவடிக்கையைப்

பண்டமாற்றுச் செய்துவிட ல. ச. ச. கயின் சந்தர்ப்பவாதத் தலைமை தயாராயிருந்ததுமே கூட்டு அரசாங்கத்தின் அடித் தளம்.

ஆனால் கூட்டு அரசாங்கம் நாட்டின் பொருளாதார, அரசியல் நிலைமையிலோ மக்களின் வாழ்விலோ எந்த மாற்றத்தையும் கொண்டுவந்து விடவில்லை. ஏகாதிபத்தியவாதிகள் இன்னும் எங்கள் பொருளாதாரத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் சிகரங்களைக் கட்டுப்பாடு செய்கின்றனர், அரசு அங்கங்கள் இன்னமும், வெலோனா சம்பவத்திற் போல, தனியார் சொத்தின் புனிதத்தையும் அதோடு கூடவே உள்ள பழிபாவங்கருதாத சுரண்டலையும் பாதுகாக்கப் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. ஆனால் அதிர்ஷ்டவசமாக ஸ்தாபனரீதியாகத் திரண்ட தொழிலாளர்கள் தமது பிரமைகளிலிருந்து விரைவாக விடுபட்டு வருகின்றனர். அவர்கள் ல. ச. ச. க. தலைவர்களை அவர்களின் உண்மையான வடிவிற்கண்டு வருகின்றனர்.

இது சம்பந்தமாக, கிரிதர ஆலை பற்றிய விவாதம் ல. ச. ச. க. தலைவர்களையும், குறிப்பாக டாக்டர் என். எம். பெரேரா வையும், அம்பலப்படுத்த உதவியது. அது ல. ச. ச. க. தலைவர்களின் இரட்டை நாக்குப் பசப்புக்களைப் புட்டுக்காட்டி, புரட்சிகர வேடத்தைக் கலைத்து, அவர்களை உழைப்பைச் சுரண்டிச் சீவித்துக் கொழுக்கும் ஆட்கள் என அப்பட்டமாக அம்பலப்படுத்தியது. தான் அரசியலிலிருந்து ஓய்வுபெற்ற பின்னர் பட்டினி கிடக்காமலிருக்கவே, தான் அந்த ஆலையை வாங்கினார் என்ற டாக்டர் என். எம். பெரேராவின் விளக்கம், டாக்டர் பெரேராவின் அரசியலின் முற்றான விசுவாசமில்லாத தன்மையை மட்டுமின்றி, அண்மிய எதிர்காலத்தில் சோஷலிஸத்தை ஏற்படுத்தும் சாத்தியக்கூறில் அவர் அறவே நம்பிக்கையற்றிருப்பதையும் காட்டுகிறது. அவர் தாம் அரசியலிலிருந்து ஓய்வு பெறும்போது முதலாளித்துவம் இன்னமும் இருக்கும் என்றும், தான் கிரிதர ஆலைத் தொழிலாளர்களைச் சுரண்டவும், அந்த ஆலைத் தொழிலாளர்களால் சிருஷ்டிக்கப்படும் உபரி-மதிப்பில் சீவியம் நடத்தவும் அனுமதிக்கப்படுவார் என்றும் நம்புகிறார். புரட்சிகர இயக்கம் இத்தகைய மனிதர்களைத் தனது தலைமையில் கொண்டு முன்னேற முடியாது. இத்தகைய முற்றான விசுவாசமின்மையும் பொய் வேடமும் அம்பலப்படுத்தவே பட வேண்டும்.

தொழிலாளர்களே, இலங்கையில் நவீன திரிபுவாதிகளுக்கு எதிரான போராட்டம் பகிரங்கத்திற்கு வந்ததிலிருந்து ஓராண்டுக்கு மேல் ஆகிறது. இந்த வாதாவிவாதத்தின் பிரதான அம்சங்களாய் இருந்தவை எவை? சீன, சோவியத் யூனியன் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளின் கருத்து நிலைகளின் சரியான அல்லது தவறான தன்மைகள்; ஏகாதிபத்தியம், யுத்தமும் சமாதானமும் ஆகியவற்றின் இயல்புகள்; போராட்ட முறைகள்; சமாதானமான மாற்றத்திற்கான சாத்தியக்கூறு; இடதுசாரி ஐக்கிய முன்னணி; வெகுஜனப் போராட்டங்களைக் குறித்த

கண்ணோட்டம் முதலியவையே இவை. இந்த அம்சங்கள் அனைத்திலும் ஒரு வருடமேயான குறுகிய காலத்திற்குள்ளாக நாம் சரியென நிரூபிக்கப்பட்டுவிட்டோம் என்பதை நாம் பெருமையுடன் கூறுகிறோம். எமது கருத்துக்கள் சரித்திரத்தின் சோதனையால் சரியானவையாக நிரூபிக்கப்பட்டு விட்டன.

இலங்கையிலுள்ள திரிபுவாதிகளுக்கு, உண்மையில் சகல திரிபுவாதிகளுக்கும் போலவே, விழுந்த மிகப்பெரும் இடி, அவர்களின் ஆத்மீகத் தலைவர் குருஷ்சோவின் வீழ்ச்சியாகும். அவரது கைப் பிரம்புக்குப் பணிந்துதான் இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் திரிபுவாதத் தலைமை, கட்சி ஐக்கியத்திற்கு நேரக் கூடிய விளைவுகள் பற்றிய விண்ணப்பங்கள் அனைத்தையும் புறக்கணித்துத் தங்கள் ஸ்தானம் சட்டவிரோதமானது என்பதையும் புறக்கணித்து, குருஷ்சோவின் சீன-விரோத, திரிபுவாதக் கருத்து நிலையை ஆதரிக்கும் ஒரு தீர்மானத்தை மத்திய கமிட்டிக்கூடாக வலிந்து செலுத்தினர். இப்பொழுது எஜமானன் வெளியேற்றப்பட்டு, இதர விஷயங்களோடு சீ. க. க. யுடனான தகராறை அவர் திறமையற்ற முறையில் கையாண்டமைக்காகவும் கண்டிக்கப்பட்டுள்ள போது, அவரது ஒவ்வொரு சொல்லையும் நிறைவேற்றிய இங்குள்ள அவரது கைப்பிள்ளைகள் என்ன கூறிக்கொள்ளப்போகிறார்கள்? மரம் விழுந்துவிட்டது. அதன் வேர்களை வெட்டித்தள்ளுவது கஷ்டமாயிராது.

இன்று திரிபுவாத முகாம் முழுவதும் சின்னாபின்னமாகக் கிடக்கிறது. அவர்களுக்கு என்ன சொல்வது, என்ன செய்வது என்று தெரியவில்லை. புதிய சோவியத் தலைமை, குருஷ்சோவினால் முன்னின்று ஆக்கப்பட்ட தவறான கொள்கைகளினின்றும் அடிப்படையான எந்த வகையிலும் விலகுமா என்பதுபற்றிக் கூற இன்னும் காலம் போதாது. நாம் கூறக்கூடியதெல்லாம், பழைய, கொள்கைகளைப் பின்பற்றுவது பற்றி உதட்டளவில் பேசிட்டு ஈண்டே புதிய தலைமை குருஷ்சோவின் கொள்கைகள் பலவற்றின் மீது ஒரு தாக்குதலை ஆரம்பித்துவருகிறது என்பதுதான். அவர்கள் குருஷ்சோவ் பிரேரித்தவாறு 1965-ல் ஒரு சர்வதேச கம்யூனிஸ்ட் மாநாட்டைக் கூட்டவும் அவ்வாறு சர்வதேச கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தில் ஒரு பிளவைச் சட்ட பூர்வமாக்கவுமான நடவடிக்கையை நிறுத்தாமளவிற்குச் செல்வார்களா என்பது தெரியாது. ஆனால் அவர்கள் சீன கம்யூனிஸ்ட் கட்சியுடனான பிளவை ஓட்ட நடவடிக்கைகள் எடுக்கச் சிறிது ஆவல் காட்டுவதாகத் தோன்றுகின்றனர். ஆனால் நமக்கு முக்கியமானது எதுவெனில், நவீன காலங்களின் மிகப் பெரும் திரிபுவாதி வீழ்ந்துவிட்டான், நவீன திரிபுவாதமும் சர்வதேச கம்யூனிஸ்ட், தொழிலாளி வர்க்க இயக்கங்களிலிருந்து முற்றாக அகற்றப்பட நீண்ட தூரம் இருக்க முடியாது என்பதே யாகும்.

நவீன திரிபுவாதிகளுடனான தகராறின் ஏனைய சகல அம்சங்களிலும், கடந்த ஒரு ஆண்டின் போது மக்களின் போராட்டங்களின் அனுபவம் எமது ஆராய்வை உறுதிப்படுத்தியுள்ளது. ஏகா

திபத்தியம் நியாயமானதாகவோ ஆக்கிரமிப்புத் தன்மை குறைந்ததாகவோ ஆகிவிடவில்லை. மாறாக, அது மேலும் ஆக்கிரமிப்புக்ரமடைந்தும், கொங்கோ, தென் வியத்நாம் முதலிய இடங்களில் தனது தலையீட்டை உக்கிரப்படுத்தியும், வியத்நாம் ஜனநாயகக் குடியரசிற்கு எதிராகக் காரணமின்றி ஆக்கிரமிப்புத் தொடுத்தும் உள்ளது. மேலும் மேலும் அதிக மக்கள் ஏகாதிபத்தியத்தை முறியடிக்க ஆயுதந்தரித்த போராட்டத்தில் இறங்குகின்றனர். சமாதானமான மாற்றத்திற்குத் தனியொரு உதாரணமேனும் கிடைக்கவில்லை. அதற்கு மாறாக, பிரேசிலில் நடந்த சம்பவங்கள், முற்போக்கு சக்திகள் அதிகாரத்திற்கு வரப் பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தை உபயோகிக்க முடியும் எனப் பிற்போக்கு சக்திகள் அஞ்சிய கணமே அவை எவ்வாறு பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தை நசுக்கப் பலாத்காரத்தை உபயோகிக்கும் என்பதற்கு எமக்கு மற்றுமொரு உதாரணத்தைத் தந்துள்ளன.

அனேகமாக இடதுசாரி ஐக்கிய முன்னணிக்கு நேர்ந்த கதியே எமது கருத்து நிலையின் சரியான தன்மைக்கு மிகச் சிறந்த நிரூபணமாயிற்று எனலாம். திரிபுவாதிகள் எம்மை ஐக்கியத்திற்கு எதிரானவர்கள் என்றும் நாம் இ. ஐ. மு. வைச் சிதைக்க முனைந்துள்ளோம் என்றும் கூறி நாட்டிற்குக் குறுக்கும் நெடுக்கும் எம்மைத் தாக்கித் திரிந்தனர். ஆனால் உண்மையில் நடந்த தென்ன? இ. ஐ. மு. யை உடைத்து எறிந்தது குமாரசிரியோ சண்முகதாசனோ அல்ல, என். எம். பெரேராவும் பிலிப் குணவர்த்தனாவும். அது இ. ஐ. மு. தலைவர்களின் தனிப்பட்ட பேராசைகளின் பலிபீடத்தில் பலியிடப்பட்டது. இ. ஐ. மு. ஏன் தோல்வியாகியது? காரணம், நாம் ஆரம்பத் தொட்டே சுட்டிக் காட்டி வந்த பிரகாரம், அது கோட்பாட்டின் படியான இணக்கத்தை அல்லாமல், அதன் தலைவர்களுக்கு மேலும் சில பாராளுமன்ற ஸ்தானங்களை வென்றெடுப்பதற்கான ஒரு சந்தர்ப்பவாத ஏட்பாற்றடையே அடித்தளமாகக் கொண்டு அமைந்ததுதான்.

திரிபுவாதிகளுடனான தகராறு ஆரம்பித்தபோது நாம், திரிபுவாதிகள் வர்க்க சமரசமும், வெகுஜனப் போராட்டங்களுக்குத் தலைமை தாங்க மறுப்பதும், பொதுவில், தொழிலாளி வர்க்கத்தின் நலன்களை முதலாளி வர்க்கத்தின் நலன்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்த முயல்வதுமான பங்கை வகிக்கின்றனர் எனச் சுட்டிக்காட்டினோம். 21 கோரிக்கைகள் சமர்ப்பிக்கப்படுவதைத் தாமதிப்பதில் திரிபுவாதிகள் வகித்த பங்கும், அரசாங்கத்தின் சேர்த்துக்கொள்ளப்படவென்று கையேந்தி நிற்கும் அவர்களது தற்போதைய, சற்றும் தன்மானமற்ற, கேவல நிலையும் எமது ஆராய்வை முற்றாக நிரூபிக்கின்றன.

இந்த மாநாட்டின் உன்னத மேடையில் நின்று, திரிபுவாதிகளால் தவறான வழியில் இட்டுச் செல்லப்பட்ட கம்யூனிஸ்ட், முற்போக்கு இயக்கத்தின் சாதாரண அங்கத்தினர்கள் சகலருக்கும் நான் விண்ணப்பிக்க விரும்புகிறேன். சிந்தியுங்கள், மீண்டும் சிந்தித்துப்பாருங்கள். போலிப் பெருமை எதையும் பாராட்டாதீர்கள். சம்பந்தப்பட்டுள்ள பிரச்சினைகள் அதற்கு இடங்கொடாத

அளவு பாரதூரமானவை. அவர்கள் அனைவரிடமும் நான் கேட்கிறேன். இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் திரிபுவாதத் தலைமைக்கு எமது கண்டனம் சரியானது என நிரூபிக்கப்பட்டுவிடவில்லையா? நீங்கள் திரிபுவாதத்தின் பொய்யான நிலைகளைக் கைவிட்டு மாக்ஸிஸ்ட்-லெனினிஸ்த்தின் சரியான நிலைகளுக்குத் திரும்பிவந்து, எமது நாட்டிற் புரட்சிகர இயக்கத்தை முன்னெடுத்துச் செல்ல எம்முடன் ஐக்கிய முறக் காலம் வந்துவிட்டதல்லவா? திரிபுவாதிகளின் தலைமையின் கீழுள்ள வாலிபர் சங்கங்களின் சாதாரண அங்கத்தினர்கள் அனைவரையும் அணுகுமாறு நான் இம் மாநாட்டில் பிரசன்னமாயுள்ள எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் விண்ணப்பிக்கிறேன். அவர்களிடம் அடக்கமாக, அகங்காரம் எதுவுமின்றி, “நான் சொன்னேன், கேட்டியா” என்ற மனப்பான்மை இன்றி, எந்த ஒருமுனைவாதப் போக்கும் இன்றிப் பேசுங்கள். அவர்களை எமது அணிக்குத் திரும்புமாறு அழையுங்கள். நீங்கள் இந்தப் பணியில் சரியான முறையில் இறங்கினீர்களானால் நீங்கள் நிச்சயம் வெற்றி அடைவீர்கள். அவர்களில் அனேகர் எம்மிடம் திரும்பி வர வெட்கப்படுகின்றனர். அவர்கள் எவ்வாறு தவறான திசையில் இட்டுச் செல்லப்பட்டனர் என்பதையும், சரியான பாதைக்குத் திரும்புவது எவ்வாறு அவர்களின் புரட்சிகர கடமை என்பதையும் நீங்கள் அவர்களுக்குப் பொறுமையாக விளங்கப்படுத்தி அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும்.

என் உரையை முடிக்கு முன் ஒன்றிரண்டு ஸ்தாபனப் பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பிரஸ்தாபிக்க என்னை அனுமதியுங்கள். உலக வாலிபர் விழாவிற்கு கலந்துகொள்ளவோ, லுமும்பா சர்வகலா சாலையில் இடம் பெறுவதற்கோ, அல்லது ஒரு தேர்தலில் போட்டியிடவோ விரும்பியதால் அல்லது அத்தகைய வேறு சந்தர்ப்பவாத நோக்கங்களால் வாலிபர்கள் எமது ஸ்தாபனத்தை நோக்கிக் கவரப்பட்ட காலம் ஒன்று இருந்தது. இன்று நாம் அத்தகையவர்கள் அகற்றப்பட்டுவிட்ட நிலையில் உள்ளோம். ஆனால் புரட்சிகர எண்ணங்கொண்ட வாலிபர்களைக் கவருவதற்கான சகல காரியங்களையும் நாம் செய்து விட்டோம் என்ற திருப்தி எனக்கு இல்லை. இதற்கான காரணங்களில் ஒன்று, எனது கருத்தில், அரசியல் நடவடிக்கைகளுக்கும் அரசியல் அல்லாத நடவடிக்கைகளுக்கும் இடையில் சரியான விகிதாசார சமன்பாட்டைக் கண்டு கொள்ள இயலாமையாகும். சில வாலிபர் சங்கங்கள் விளையாட்டிலோ கலாச்சார நடவடிக்கைகளிலோ பங்குபற்றுவதை அளவிற்கு அதிகம் வலியுறுத்தி, அவற்றை ஒரு இறுதி நோக்கமாகவே கருதிவிடப் பார்க்கின்றன. இது தவறு. வாலிபம் விளையாட்டுகளை விரும்புகிறது, கலாச்சாரத்திலும் பிரியம் காட்டுகிறது. ஆகவே நாம் வாலிபர்களைக் கவர இந்த வழிவகைகளை உபயோகிக்க வேண்டும். ஆனால் நாம் இந்த நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகிறோமென்றால், அது வாலிபர்களை இந்த நடவடிக்கைகளிற் பங்குபற்றுவது மூலம் எமக்கு நெருங்கி வர, எம்முடன் அரசியல் நடவடிக்கையிற் சேர வழி காட்டவே. இல்லாவிட்டால் அது நோக்கமற்ற வேலை. ஆகவே, எமது வாலிபர் சங்கங்களிடம் தம்மை இன்னும் அதிக அளவிற்கு அரசியல் மயப்படுத்தும்படி நான் விண்

ணப்பிக்கிறேன். சகல விதமான வழிதுறைகள் மூலமும் வாலிபர் களை எம்மை நோக்கிக் கவருங்கள், ஆனால் அவர்களைக் கொணர்ந்த பின் அவர்களை அரசியல் மயப்படுத்துவதும் அரசியல் நடவடிக்கைக்குள் இழுப்பதும் உங்கள் கடமை.

விவசாயிகளுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி, அவர்களை அணிதிரட்டுவதற்கும் வாலிபர் சங்கங்கள் ஒரு மிகச் சிறந்த மார்க்கமாகும். கிராமப் பகுதிகளில் எமது வாலிபர் சங்கங்கள் விவசாயிகளின் பிரச்சினைகளை எடுத்துக்கொள்ளவும், அவர்களுக்கு ஸ்தாபன ரீதியிற் திரள உதவவும், நிலப்பிரபுத்துவத்தையும், சாதி அடக்கு முறையையும் நாட்டுமயத்தில் நாம் காணும் ஏனைய சகல விதமான அடக்குமுறையையும் முடிவிற்குக் கொண்டுவரத் துணை செய்யவும் வேண்டும்.

தற்போது எமக்குச் சில மாவட்டங்களில் மட்டுமே வாலிபர் சங்கங்கள் உள்ளன. இந்த நிலை மாற வேண்டும். அடுத்த ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள்ளாக எமக்கு ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் வட்டாரத்திலும், ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையிலும் தோட்டத்திலும் ஒரு வாலிபர் சங்கம் இருக்க வேண்டும் என்ற கோஷத்தை நாம் முன்வைக்க வேண்டும். நாம் எமது நாட்டின் சகல பாகங்களிலும் உள்ள எமது வாலிபர்களின் சகல பகுதிகளையும் ஐக்கியப்படுத்தும் ஒரு ஸ்தாபனமாக அபிவிருத்தியடைய வேண்டும். இந்த இலக்கை நாம் அடைந்த பின்னர்தான் நாம் எம் முன்னுள்ள உடனடிப் பணியை—ஏகாதிபத்தியத்தையும் நிலப்பிரபுத்துவத்தையும் அவற்றின் உள்நாட்டு அடிவருடிகளையும் தோற்கடிக்கும் பணியை—நிறைவேற்றுவதில் எமது பங்கை ஆற்றக் கூடியவர்களாவோம். ஆனால் வாலிபர் சங்கங்கள் ஒரு குனியத்திற்குள் கட்டியெழுப்பப்பட முடியாது. அரசியல் நடவடிக்கை மூலம் மட்டுமே நாம் புரட்சிகர வாலிபர் சங்கங்களைக் கட்டியெழுப்ப முடியும். எமது நாட்டை ஏகாதிபத்தியத்தினதும் நிலப் பிரபுத்துவத்தினதும் தழைகளிலிருந்து விடுவிப்பதற்கும், மகிழ்ச்சிகரமான சோஷலிஸ எதிர்காலத்தை நோக்கிச் செல்வதற்குமான போராட்டத்தில் முழு மனதுடன் குதிக்கும்படி உங்கள் அனைவரையும் நான் அழைக்கிறேன். நாம் அனைவரும் விழித்திருக்கும் ஒவ்வொரு கணத்தையும் எமது இயக்கத்தின் பணியிற் செலவிடும் புரட்சியாளர்களாக இருப்போமாக. நாம் சுய-பரித்தியாக உணர்விலும், இப்போதே, எங்கள் வாழ்நாளிலேயே ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான எதிர்காலத்தைச் சிருஷ்டிக்க எம்மால் முடியும் என்ற நம்பிக்கையிலும் ஊறித்திளைத்த தோழர்களை—அரசியலிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற பின்னர் பிறரைச் சுரண்டி வாழ்வது பற்றிச் சிந்திப்பவர்களை அல்ல—பயிற்றுவித்து எடுப்போம். உண்மையில், நாம், ஓய்வு பெறுவதையும் அதன் பின் குஷியான வாழ்க்கை நடத்துவதையும் பற்றிச் சிந்தியாத, மாறாகப் புரட்சியின் போர்முனைகளில் நாட்டினதும் மக்களினதும் சேவையில், வாழ்வோ சாகவோ தயாராக உள்ள தோழர்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவருவோமாக.

இலங்கைக் கம்பூனிஸ்ட் கட்சியின் தேசிய அமைப்பாளரான நா. சண்முகதாசன் அவர்கள் அக்டோபர் புரட்சியின் பாடங்கள், இலங்கைப் புரட்சியும் வாலிபர் இயக்கமும் என்ற தலைப்பு களில் நிகழ்த்திய இரு சொற்பொழிவுகள் இச்சிறு நூலில் அடங்கியுள்ளன. முற்போக்கு இயக்கத்தில் ஈடுபாடுள்ளவர்களுக்கு இந்நூல் பயனுடையதாகவிருக்கும் என நம்புகின்றோம்.

விலை சதம் - 25